

Рідна Віра

МОЛИТОВНИК

Упорядник Світовит Пашник

**Запоріжжя
Року Божого 7534 (2026)**

Молитовник / Упорядник С.Д. Пашник. – Запоріжжя: Рідна Віра, 7534 (2026). – 92 с.

Видається: 2007-2026 рр.

Використані малюнки: В. Войтовича, П. Качалаби, К. Васильєва, О. Вакуленко та ін.

Зв'язок:

Голова РВ Світовит Пашник:

068-643-93-28, 066-153-71-79; pashnyk@ukr.net

Добродійні внески на розвиток Рідної Духовності

Картка ПриватБанк: 4149 6090 4162 1329

Картка Monobank: 4441 1144 6569 7371

Інтернет-сторінки РВ:

Рідна Віра - <http://svit.in.ua>

Академія РВ - <http://ridnovir.in.ua>

Сварга - <https://svarga.dp.ua>

Громада "Полум'я Роду" - <http://yaro.dp.ua>

Блог РВ - <http://rpcolo.blogspot.com>

Група в FB - <https://www.facebook.com/groups/rpcolo>

Група в FB - <https://www.facebook.com/groups/svitloroda>

Канал Youtube - <https://www.youtube.com/@Svitovyt>

Рідна Віра на Telegram - https://t.me/ridna_vira

До книжки увійшли молитви, замовляння, промовки, які використовуються в обрядах Рідної Віри при урочистостях, святах, лікуваннях, в повсякденному житті вірянина. Тексти можуть бути відмінними від первинного змісту, поданого в джерелах.

ЗМІСТ

Про молитву та замовляння.....	4
УРОЧИСТІ МОЛИТВИ	
На основі Велесової Книги.....	6
Сучасні.....	11
ЖИТТЄДАЙНІ МОЛИТВИ	
Лікувальні	34
Обережні	48
Родинні	53
Господарчі	60
МОЛИТВИ ПРОТИ ВОРОГІВ	64
МОЛИТВИ ДО ПРЕДКІВ, ПОХОВАЛЬНІ	70
МОЛИТВИ СВАРОЖОГО КОЛА	
Різдвяні та Новорічні.....	74
Весняні та Великодні.....	79
Купальські.....	85
Жниварські та Обжинкові.....	86
Про Долю.....	88
Калитянські.....	89
ДЖЕРЕЛА.....	91

Про молитву та замовляння

Молитва – це усталений текст, який промовляється, виголошується сповідниками віри під час звернення до Богів. Молитва слугує налаштуванням людини до дії. В молитві або виголошується слова подяки Богам за те, що вони обдарували наш народ і дали все необхідне для нашого життя, або виголошується прохання до Богів про захист чи допомогу. Пам'ятаємо, що Боги допомагають тому, хто бореться за своє життя. Ми є помічники Богів на Землі, тому проголошена молитва, це слова, що пов'язують нас духовно з Богом і його діями.

В різних духовних практиках влаштовують свої правила моління. РПК рекомендує це робити наступним чином. Під час проголошення молитви духовним провідником, прихожани складають руки молитовно, можна також перед собою поєднати руки, або тримати на тілі: права рука на серці, ліва – на животі. Під час прославлення Бога дві руки підіймаються догори, утворюючи Триглав поєднуючись з Божою Силою. Воїни під час прославлення переважно тримають ліву руку на животі, а праву підіймають догори, до Сонця. Коли молитва промовляється спільно, то руки весь час тримаються догори. Постійно тримати руки (як це роблять деякі рідновіри) не потрібно, вони втомлюються і затікають. Молитва може закінчуватися словами: "До Бога(ів) нашого помолімося", тоді можна накладати на себе або блискавку (Дар Духа Бога святого, чи інше), або хрест (чоло – в ім'я Отця-Сварога, живіт – Матері-Рожаниці, праве плече – Сина-Дажбога, ліве плече – Доньки-Мокоші. Часто рідновіри відмовляються від накладання символів на тіло, але це залежить від прийнятої поведінки в громадах.

Замовляння (заговори, заклинання, закликання) – усталені вислови, речитативні, переважно віршовані тиради, що супроводжують магічні дії, рухи їх виконавців – знахарів (від "знати"), чарівників, ворожбитів, шептух тощо і виражають їх бажання вплинути на природу, на людину і її стосунки з оточенням у відповідному напрямку (доброму або злому).

Первісно основою замовляння були обрядові, магічні дії, імітаційні рухи, можливо без слів. Пізніше словесний супровід стає головним, набуває самостійного значення. Замовляння komponуються переважно за принципом асоціювання ідеї (поняття) паралельних рядів: причина і наслідок, предмет і його образ (назва, зображення, людина і її ім'я чи

якась її річ). Замовляння відбивають рідновірський світогляд, у них часто фігурують небесні світила, природні стихії, фантастичні місцевості, предмети, істоти тощо, але в добу юдо-євангелізму в заговорні формули ввійшло дуже багато книжних чужовірних елементів.

Основний зміст замовляння складає звернення до якоїсь вищої сили, яка б дарувала щось бажане, перелік різних причин хвороби і частин тіла, через які вона ввійшла до недужого і через які з наказу знахаря повинна вийти. Хвороба трактується виключно як наслання злої демонічної сили, що її в вигонить чарівник (наказова форма – суттєва відмінність замовляння від молитви): "Я тебе визиваю, я тебе викликаю: розійдися, розтечися, як піна по воді, як роса по траві, як мла ділами, як дух губами!" У добу поширення юдо-євангелізму замовляння мали особливий статус – "від нечистого", їх творців і виконавців переслідували.

Збирання і вивчення замовлянь ускладнювало ще й те, що професійні знахарі і ворожбити зберігали їх у таємниці. Перше зібрання замовлянь помістив у своєму корпусі П. Чубинський. Незалежно від нього перший окремий збірник замовлянь уклав і видав етнограф П. Єфименко. Цінні добірки і відомості про замовляння є в працях М. Драгоманова, В. Антоновича, В. Шухевича, Я. Новицького.

Малюнок Олесі Вакуленко

УРОЧИСТІ МОЛИТВИ

На основі Велесової Книги

Се бо, молячись, найперше Триглаву поклонятися маємо
і йому велику славу співаємо.

Хвалимо Сварога, Діда Божого,
який тому роду Божому є начальник
і всякому роду студиць вічний,
який тече влітку од криниці своєї,
а взимку ніколи не замерзає.
А тієї Води-Живиці п'ючи, живемо,
доконе не прийдемо до нього як свої,
прибудемо до Лук Його Райських.

І славимо Сварога, що створив Світ, –
це Бог Світу і Бог Прави, Яви і Нави,
се бо маємо їх во істину.
І ця істина наша переборює сили темні і до блага веде.

Се рече отцю Ору Сварог наш:
"Яко я є Творець, бо створив вас од перст своїх
і буде речено, що ви є сини Творця.
І будьте як діти мої, і Дажбог буде Отець ваш.
Того достатньо послухатись, і той вам рече,
що маєте діяти, і як рече так і творіть."

Дажбог на струзі своєму був у Сварзі премудрій,
яка є синя.
А струг той сяє і виглядає, як золото,
Огнебогом розпалене.
Його дихання – це життя і прибіжище кожній тварі.

Се бо Дажбо створив нам Яйце,
що є світ-зоря, яка нам сяє.
І в тій безодні повісив Дажбо Землю нашу,

аби тая удержана була.
Права бо є невідомо уложена Дажбогом,
а по ній, як пряжа, тече Ява, і та створює життя наше.
А тоді, коли одійде, Смерть є.
Доти є Нава і по тому є Нава.
А в Праві ж твориться Ява.

Станьте, як леви, один за одного
і держіться князів своїх.
І Перун буде коло вас
і перемогу дасть вам
над ворогами отцівської Землі.
І так буде, бо ті словеса маємо од Богів.

Перун іде і, главу золоту трясучи,
блискавки посіває до Сварги синьої, і Та твердіє од тих.
А Матір Слава співає про труди наші ратні,
і маємо послухати і хотіти брані лютої
за Русь нашу і Прасвятотців наших.

Матір Слава сяє до небес, як Сонце,
і віщує нам перемоги і загибель.
Ані боятися того, бо то є життя земне,
а вище є життя вічне.
А тому маємо прагнути віще,
як земне проти нього – нище.
Ми на землі, як іскри, і то згинемо у тьмі,
як ніби не існували ніколи на ній.
Так слава наша потече до Матері Слави
і перебуде в ній до кінця кінців земних і інших життів.
Чи нам з тим боятися смерті, як ми потомки славних!

Загиблому на полі бою воїну
Перуниця дає Воду Живу попити,
і, попивши її, йде він до Сварги на коні білому.
І там Перун їх зустрічає і веде до благої своєї чертозиці,
і там пробудуть до часу оного і дістануть тіло нове.
І так жити мають в radoщах прісно і до віку віків,

за нас молитву творячи.

Бога Перуна-громовержця,
Бога прі і боріння прославимо,
Що живих явищ кола не перестає крутити в Яві.
Це він нас веде Стезею Правою до брані лютої.
І до Тризни великої о всіх полеглих,
які йдуть у Життя Вічне до Полку Перунового.

Богу Світовиду славу речемо:
це є Бог Праві і Яві, і тому співаємо пісні,
яко свят є, і через нього видимо світ зріти і Яви буття.
Він нас від Нави убереже, і тому хвалу співаємо.
Співаючи танцюємо йому і взиваємо Богу нашому,
яко той Землю, Сонце і Зорі держе,
і Світ кріпить. Творіть славу Світовиду велику!
Слава Богу нашому!

Летить у Сварзі Перуниця
І несе Ріг Слави –
Повен сур'ї живої.
Тож іспиймо його до кута!
І пом'янемо всіх полеглих за Рід наш!

І Мати-Слава перед нами йде,
яка вогонь дала Пращурам нашим.
І се Предки наші в Сварзі радіють за нас.
І Матир-Сва кличе до Вишнього,
Який дав їй Вогонь до огниці нашої,
і Той прибув з допомогою.
І се міць верже на ворогів.

Молимо Прабатька Дія, як той розведе вогонь,
який Мати-Слава принесла
На крилах своїх Праотцям нашим,
і ту піснями оспівуємо біля кострищ вечірніх.

Славимо Огнебога Симаргла,

який гризе дерево і солому
і огнехурделицю розвіває вранці, вдень і ввечері.
А тому вдячні за сотворені борошно і пиття.
Він є єдиним, що храним в попелі,
і Того вздуймо, щоб горіло.

Палимо Вогонь сильний
і вержемо до Нього колоду.
Так, щоб Вогонь був до Небес!
Так, щоб тріщав Він
й ділився надвоє й натросє...
Бо то є знак від Богів,
що любить тая Жертва Їм і хочуть її.

Молимося Богам,
да ймемо чисті душі і тілеси наші.
І да ймемо живот з Праотцями нашими,
в Богах зливаючись воєдино.

Правда така: себо ми Дажбові внуки!
Зри, Русе, ко уму, якож ум великий
Божеський єсть єдиний з нами,
і тому творите і речете з Богами воєдино.

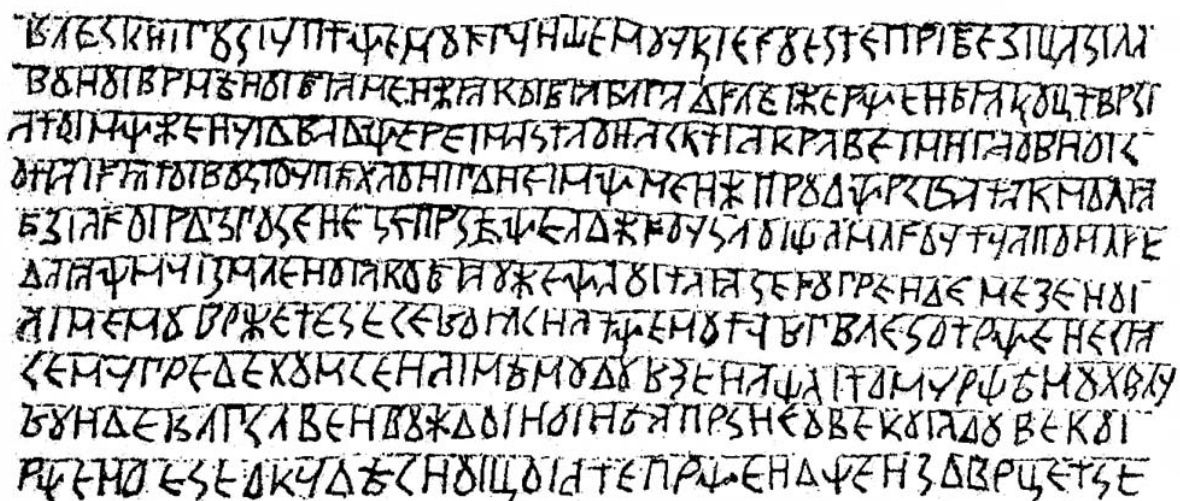
Молимо Велеса, Отця нашого,
да потягне в Небі комоноць Суражову,
да зійде на нас сурі вішати, золоті кола вертячи.
То бо Сонце наше, яке світить на домове наші,
І перед його ликом блідим єсть лик огнищ домашніх.
Сьому Богу-огнику Симарглу речемо показатися
і востати на Небесах і се взійти аж до мудрого світа.
Як і отці наші маємо очиститись мольбою в омовінні
і омитися молитви творячи за чисті душі свої і тіла,
як бо Сварог установив те омовіння і купалища.
І умиємо тіла, і умиємо душі свої в чистих Водах Живих,
і підемо трудитися всякий день мольби творячи.

Зоря Красна іде до нас, як жона благая,
І молока дає нам у силу нашу і кріпость двожилу.
Бо ти, Зориня, Сонцю вістяща.
А вже чуємо, як вісники на конях скачуть до заходу Сонця,
аби управити його човен золотий до ночі,
аби віз із волами сумирними провести по степу синьому.
Там бо ляже Сонце спати на ніч.

Говоримо про Минуле завжди. І хай іде слово наше про Правду, і так обретемо Правду. І це речемо од старих словес, які істечуть од отців наших, що були духом сильні. І то маємо вергтися до борозни їхньої і так стати до неї.

Дбаємо на пам'ять Предків, які про Землю Руську дбали, і всіх наших воїнів, які стратили життя своє на бойовищах з ворогами нашими. Бо кров їхня удобрила землю нашу. Славимо Богунів, які з Перуном накували мечі до ворогів наших. Ми ж їм помолимося стати нам у поміч.

Всякий день Богів бачимо, які є Світ, що його речемо Перун, Дажбо, Хор і Яр і іншими іменами. І так співаємо славу Богам, і живемо милістю Божиською до утрати живота.

Сучасні

Роде Всевишній! Боже наш Рідний!
Ти – єдиний і багатопроявний,
Ти є наше Світло і Справедливість,
Ти є криниця Життя Вічного,
Ти є Джерело Любові безмежної,
тої, що зцілює Душу і Тіло.
Славимо Тебе, Боже Прави, Яви і Нави.
І щодня працюємо над собою,
щоб завжди бути Мудрими і Сильними,
міцною опорою України-Руси
і Народу свого Прадавнього.
Бо ж Ти даєш нам Наснагу і Радість,
бо ж Ти даруєш Відвагу і Стійкість,
нам Віду даєш і навчаєш Терпіння,
аби з честю пройшли ми
Шлях Життя нашого,
натхненно виконуючи
Священну Волю Твою.
Слава Тобі, Роде Всевишній!
Слава всім Богам Рідним у Тобі сущим!

Великий, могутній і сильний
Боже наш, Перуне!
Ми, праведні і вірні
Прадавній Вірі Предків Наших,
Зібралися, щоб дяку Тобі скласти
І Славу Тобі співати!
Щоб бачив Ти, охоронцю наших полів і гір,
Морів і річок,
Що з нашим прозрінням –
Прокидається Свята Русь
І повертається до Божого Закону,
До гордого і праведного життя,
До здоров'я, краси й радості,
До добробуту стійкого,
До Звичаю Рідного!

Твоєю силою ми зміцнюємося!
Твоєю могутністю ми проймаємося!
Щоб вічно у Славі Твоїй перебувати!

Стану перед Дубом, Перуна покличу:
– Прийди-прийди Перуне, прийди-прийди грізний
з силами могутніми, блискавками ясними,
землю освяти громами гучними.
З Алатир-каменю вогню викреши.
Вогню викреши – світло запали.
Могуть і Силу свою в нас прояви! Слава Перуну!

Видить Бог, Перун Сварожич,
Що зло явне і зло таємне
Русь преповнює.
І кличе Перун на поміч люду своєму
Рать звияжну, рать переможну,
Щоб повернути славу Богів Руських
На землю Предківську
І щоби почали Кола Сварожі
До Дажбожих Внуків обертатись!
Слава Перуну!

Темінь, розійдись, Світло, просвітись
І зійди, Зоря ясна вранішня!
Яри ясне, Сонце, красне!

Зашуміть, Гаї Предковічні!
Воскресіте Рать, Дуби-Прадіді!
Врази зло ти, удатен Меч!
Світе, в Праві встань на усі віки!
Слава, Слава Переможцеві
Перуну Сварожичу!
Перуне, могутній Боже наш!
Ти Праву вірно охороняєш,
Живих явищ кола не перестаєш крутити в Яві!
Це ти ведеш нас стежею Правою до брані,
До брані лютої з ворогами чорними.

Щоб уберегти Рід наш на землі своїй.

Ото бачимо, Сварга виблискує вогнями.
Се отці наші кують мечі крицеві,
у похід збираючись на тьму ворожу.
Тож візьмемо оружжя своє і станемо в лави воєдино,
аби з Предками вирушити у битву велику.
Бо то йдемо проти безладу, лад несучи,
світи сотворяючи з Богами нашими разом!
Слава Перуну!

Перуне, батьку наш!
Ми потребуємо твоєї сили і звитяги,
мудрості та завзяття.
Наповни душі наших воїнів хоробрістю і мужністю,
світлом і правдою, щоб прибуло в роді нашому
воїнів сильних, воїнів праведних.
Ми нині з пращурами нашими, не самотні ми,
і мислимо про поміч Перунову.
Будь з нами, Перуне! Слава Перуну!

Слава Богу нашому, Перуну Світлосяйному!
Се він громами землю сотрясає,
тим дух укріплюючи та душу радуючи!
Кличемо його воїв небесних,
що суть безсмертний Полк Перунів,
стати на межі Прави і Яви, берегти закон Сварожий.

Слава Тобі, Перуне,
Боже наш Златорунний!
Йдемо ми Стезею Правою
Могуттю Твоєю наснажені.
І горить в душах Русичів
Відогонь Святий Рода Всевишнього
Тобою, Перуне, розпалений.
З громом та блискавицею,
З Даночкою-Водицею,
будь, Вогнекудрий Боже наш,

нам Оберегом вічним!
Слава Тобі, Перуне!

По своїй землі йду – Перун переді мною!
Проти ворога вийду з піднятою головою!
В бій йду – Перун зі мною плече в плече
– вогонь запеклих не пече!!!
Слава Перуну!

День Пробудження Перуна!
Славімо Його!
Величний Бог-Воїн, Захисник!
Той, що приймає в жертву кров ворога на полі бою!
Що несе вихором покарання за кривду землі своєї
та дітей своїх!
Той, що разом з Воїнами йде попереду!
Прийми ж моє славлення від усього Роду нашого земного!
Мої мирні дари: солодким квасом землю поливаю,
Вогонь священний запалюю! Перуна-Витязя прославляю!
Слава Перуну!

Ось Ти з'явилась ізнову, Зоря молодая,
Темряву ночі прогнавши, ідеш ти зі Сходу.
В повіз чудовий запряжені коні червоні –
Линеш будити весь світ своїм ликом осяйним.
Сяєш блискучими барвами, Зоре предвічна.
Це ж золоті подаєш Ти Дажбогові шати,
Лагідне світло займається, красить всю Землю.
Вранішня Зоре, яка ж Ти одвічно прекрасна!
Дочко Небес, розчиняєш Ти денні ворота
Знак подаєш: Час вставати - життям утішатись,
Жертви приносить і дбати про власний добробут!
Дяку преширу Тобі воздаємо Зорине!
Требу прийми цю від нас,
огнищан православних.
Слався од віку й до віку пресвітла Богине!

Зоря Красна вже зійшла –

Піснею до бою закликає.
Полк Перунів з неба проявляє!
Стрибог вітрами стяги розвиває.
Військо в атаку рушає –
Силу Божу в собі відчуває!
Єдиним Родом виступаємо,
Перемогу собі прокладаємо.
Слава Роду нашому!

До Перуна

Перуне, батько наш!
Ми воїни Роду Руського,
Звертаємося до Тебе та
Війська небесного, що в полку Твоєму.
Аби силою могутньою в поміч нам стали
В боротьбі з ворогом підступним.
Свята дія наша, бо піднялися
На боротьбу Вітчизни нашої
За вільне життя Роду Руського.
Сила Твоя наповнює душу нашу,
З вірою будемо битися
Не шкодуючи свого життя
За Землю Богами нам дану.
Відчуваємо підтримку Роду нашого,
Що зміцнює силу духу у боротьбі.
Ми переможемо, бо маємо Рідну Віру,
Що нас захищає і допомагає! Слава Перуну!

Мій Витязю Вишній, во славі вогненній!
Що плавиш серця і мечі лиш поглядом Сили Своєї і
Люті Шляхетного Духу!
Прими мої сльози, як требу Тобі. Бо то сльози сильної.
То сльози для помсти і перемоги під стягом Твоїм, мій Перуне!
Нехай розпечеться Земля Мати вогнено від кроку Твого,
коли поведеш за Собою у Звитяжну Боротьбу
до Священної Битви нащадків Своїх!
Хто бій не відчув, не прийняв те причастя Війною,

де Дух понад всім – той стане обабіч,
приховавши обличчя в долоні від слабкості й страху
дивитись на Стяг Твій, Перуне!
Во славі Ти йдеш!
Забравши до Війська Небес Найзвитяжних,
Ти мітиш земних побратимів Своїх!
Ті шрами і рани, розірвані нерви і тіло скалічене в битвах –
то Твоя Печатка Звитяги!
Гримни ж переможно, Бог мій Прекрасний!
Ти вічний і Сила Твоя незбагненна.
Для всіх удовиць, що віддали Тобі своє серце й коханих –
Ти Муж, Захисник і Надія.
Ти Шлях, що відчують лише обпалені Вогнем Переможно –
жертвовної Втрати.
Послався, Перуне! Попереду йдучи всіх Витязів наших!
Я славлю Тебе, мій Перуне!

До Велеса

Батьку наш, Велесе,
Боже Премудрий, Слава Тобі!
Споконвіку Ти вказував Роду Руському
Шлях істинний до Сварги Синьої,
Предків наших навчаючи
як жити в Звичаї.
Хай Мудрість Твоя невичерпна
Довіку нас всіх наснажує,
Мета хай свята і праведна
Народ наш увесь об'єднує!
Хай відають завжди діти
Стезю Праву Велесом вказану.
Слава Тобі,
Велемудрий Боже наш!

Батьку, Батечку!
Велес, таточку!
Славлю Тебе, величаю
За покликом серця,

За рідним звичаєм!
До Мудрості Твої горнуся,
На шлях пращурів повернуся.
Йтиму Тропами Велесовими – не забоюся!
То ПРАВди Рідної притулюся.
Веди, Батьку, шляхом Правдоньки,
За Тобою йдуть сини та доньки
Роду Славного,
Роду Правого
Слава тобі, Велесе!

Великий і могутній Велесе!
Славимо мудрість Твою нескінченну,
яка дає нам пізнати Закони Права,
аби гідно жити у Яві та з честю відійти у Наву.
Сповни нас Мудрістю Своєю, як наповняв прадідів наших.
Вкажи шлях істинний до Сварги Синьої.
Ти приніс отрочат на Землю Святу Руську,
від яких пішов Рід наш великий, піклуйся про онуків своїх.
Премудрий Дух Роду Православного,
ми славимо Тебе і закликаємо перебути з нами,
охороняючи та примножуючи блага наші.
Слава Велесу!

Гори, гори, Вогню!
Гори, гори ясно!
Гори, гори красно!
Гори, мій Вогнику, гори,
Гони пільму із мого дому,
Щоб ми щасливі жили,
Щоб не було біди нікому.
Гори, мій Вогнику, гори,
І борони від сили злої,
І в дух мій сили дай, снаги,
Любові й мудрості земної. (А.Гармаш)

Тьма і Світло – дві половини Світу.
Цей Вогонь, що народжується світлом,

Підкорив Темряву.
Він був першим жерцем,
Безсмертним серед смертних,
Посередником поміж Богами й людьми!

О Вогню, прийми це дерево,
жертву нашу. Згори ясно!
І розпусти свій священний дим,
доторкнися крилами до небесної Високості!

У цьому священному Вогні зараз діє таємна вседайна сутність
Всесвіту, яка творить життя Природи.

Ти, Вогню, земний, золотий, святий,
оживи, очисти наші душі, грій і годуй нас,
щоб були ми сильними, мудрими, здоровими,
любили свою землю та один одного.
Будьмо щасливими!

Дажбоже наш світлий!
Утримуєш у безодні Землю нашу,
творячи життя та красу велику,
даючи тепло та поживу дітям своїм.
Лине до нас любов Твоя,
Святістю і мудрістю Віри нашої.
Ласку Твою чуючи, славу Тобі творимо
від Землі аж до Вирію.
Нехай летить вона птицею ясною,
сповіщаючи всім Предкам руським,
що шануємо та поклоняємось
Сонцю Всевишньому,
Отцю кривному – Дажбогу нашому!

Дажбоже наш, Ти могутній, бо наша віра в Тебе могутня, вона
Твоїми таїнами в наших душах народжена й освячена, і Тобою
вона благословенна в ім'я волі і сили, слави і безсмертя народу
нашого в Царстві Вічності Твоїї, Дажбоже наш!

Велика віра наша в Єдність Твою, Дажбоже наш, множить силу мислі нашої, множить силу дії нашої. І у злагоді з диханням Всесвіту єднає народ наш єдинокордям, єднає народ наш єдинокордям, єднає народ наш єдиновір'ям. Слався во віки і віки, Дажбоже наш!

Дажбоже! Приносимо Тобі квіти Любові, слово Вірності, поклін Славлення. Вірою в Тебе, Всевишній Дажбоже, милосердніють серця наші. І в діях милосердних ми, Твої сини і дочки, зріднюємося, єднаємося дітям нашим на щастя і собі на життя достойне, Дажбоже наш.

Могутній Дажбоже!
Зорею вранішньою Ти осяяв Землю нашу,
Провіщаючи народження Ранку.
З насолодою ловимо перші промені Твоєї благодаті,
Огортаючись її ніжністю.
Дажбоже, славимо Твою всеперемагаючу дію,
Що народжує життя в світанкових обр'ях.
Слава Дажбогу!

Дажбоже наш!
Прошу дати мені можливість
Зрозуміти Всесильне Джерело,
Із якого Ти мені надаєш підтримку і захист.
Щирої віри і щирого бажання служити Тобі.
Прошу прийняти мою духовну силу
До Вічного Джерела Мудрості,
До Вищих Духовних Сил, якими Ти керуєш,
Які постійно стають мені у допомозі.
Дажбоже наш, силами могутніми і таємними
Ти утвердив життя народу нашого на землі багатій.
На ній ріки солодководі, на ній сонце лагідне,
на ній поля квітучі, на ній гаї співучі.
І щедро обдарував Ти внуків своїх
і волею, і любов'ю, і вродою, і силою,
щоб були вони самими собою,
творили життя своє, ідучи шляхом праведним.

І щоб жили вони вічно у вічності Твоїй, Дажбоже наш!

Дажбоже наш! Твоя сила – Світло
Ти є Бог світла, Бог Прави і Яви
Се бо маємо їх воістину.

І є ця істина наша, що переможе темну силу,
І виведе нас до блага, до життя явного й вічного
У єдності з законами Нави і Яви, за законом Прави –
Законом Богів наших!

Дажбоже наш, ми в ім'я Твоє живемо
і хліб Твій споживаємо.
І з вірою в Тебе утверджуємо
працею і борнею волю життя нашого
Тобі Всюдисущий Боже наш, на славу,
собі на здоров'я і дітям нашим на життя достойне!

Слава Тобі Сонце-Дажбоже!

Ти сходиш над Землею-Рожаницею ранку кожного,
Золотим промінням живеш і зігріваєш Землю Священну
І життя даєш Роду земному – дітям Богів Православних.
Дай, Боже, щастя і радості моїм рідним і друзям,
Дай здоров'я міцного.
Допоможи чесно прожити цей день на славу Роду нашого.
Хай слава стоголоса Дажбогу Пресвітлому
летить до Вирію і повниться там Любов'ю дітей земних.
Слава Дажбогу!

Боже Правий, Боже Явий, Боже Навий!
Ти є Святість, найсвятіша за всі святощі.
Ти є Сила, найсильніша за всі сили.
Ти єдина Правда в світі, і немає іншої.
Ти, Боже, Дух Святий Роду нашого!
Слава Роду Всевишньому!

До Землі
Земле рідна,
Мати-Годувальнице,

З Тебе виходимо
Малими і безпорадними,
Під небом твоїм високим
Зростаємо і мужніємо,
Серця свої, працю рук своїх
Тобі присвячуємо,
Красу і славу Твою множачи.
Земле рідна,
Покрово-Заступнице,
На схилі літ своїх
До Тебе вертаємося,
Щоб пригорнула Ти
Серця великі і руки натруджені
Дітей своїх, даючи їм
Прихисток і спочинок.
Земле рідна,
Свята, пречиста,
Тебе заповідали нам Пращури наші,
І ми передамо тебе
В руки правнуків своїх
Як найбільшу святиню,
Щоб несли вони у віки
Заповіт роду нашого
Любити і берегти Тебе,
Щоб родила Ти нам у всі віки,
Допоки небо стоятиме над тобою.

Матінко наша рідна, Земле наша славна!
Ми, вірнії діти твої, щодень тебе слухаємо,
І бачимо допомогу твою у справах наших.
Ти нас годуєш і оберігаєш, від усього злого захищаєш.
Дякуємо тобі за сили, які ти даєш нам,
Що здоров'ям і доблестю у нас проростають.
Ми тебе повік берегти будемо.
Прийми сили наші душевні собі у допомогу,
Щоб на нашій землі панували мир і злагода,
Щастя і достаток, щоб з Богами Рідними
Жили ми в єдності

І були перед Родом Всевишнім славними
Русичами Православними!
Слава Матері Землі і всім Богам Рідним!
Хай слово моє стане міцніше за камінь.
Слава Матері-Землі!

Матінко-Земле, дай сили кожному, хто її потребує в цю мить,
дай стійкості усім, хто похитнувся у вірі своїй чи втомі тілесній.

Ти простяглася на всі 4 сторони, тож хай всі дороги твої будуть
безпечними і надійними для воїнів наших, твоїх захисників. Бо
стали вони як дуби, затуливши тебе своїми спинами, аби ти могла
тримати народ свій український на своїх теренах.

Матінко-Земле, ти під ногами синів своїх, тож тримай їх міцно,
бережи кожен слід, адже він ради тебе і ради твоєї свободи та
процвітання.

Гори під ногами ворогів наших, хай вони поляжуть в тобі і
зникнуть, як зникає торішнє листя.

Матінко, бережи дітей своїх, в окопах, бліндажах і просто степах
горнутья вони до тебе, віруючи у силу і можуть твою, шукаючи
захисту від ворожих обстрілів, вірні і віддані тобі і роду
українському.

Хай всякий звір, всякий птах, кожна билина і деревина, що
ходять чи ростуть на тобі допомагають воїнам нашим і служать
нашій святій боротьбі.

Хай кров пролита на тебе пращурами нашими повертається
сьогодні силою мужністю і завзяттям синам і донькам твоїм, бо є
ми одним цілим у цій боротьбі, ти захищаєш нас, а ми захищаємо
тебе, і лише ця єдність дає нам волю і світле майбутнє.

До Стрибога

Вітре-Стрибоже, Сину Сварожий,
Ти наповнюєш на світі все живе і неживе собою.
З Тобою приходить життя в перший крик немовляти,
з Тобою відходить душа людська на Луки Сварожі.
Ти напинаєш вітрила,
і човен Життя пливе по колу вічності

і ніколи не зупиняється.
Наповни, Стрибоже,
тіла наші силою,
а дух наш могутністю Своєю.

Легкокрилий Стрибоже,
Пресвітлий наш Боже!
Ти по світу літаєш, в небі хмари ганяєш.
Знаю, Бистрий-Стрибоже,
Ти всюди витаєш,
Поперед мене Ти шлях розчищаєш,
Від негараздів-халеп усіляких
Внука Дажбожого оберігаєш.
Дяку складаю Тобі, Стрибогу
За легку і безпечну мою дорогу.
Слава, Стрибогу!

(варіант2)

Легкокрилий Стрибоже,
Пресвітлий наш Боже!
Ти по світу літаєш,
В небі хмари ганяєш!
З онуками та синами,
Чотирма сторонами!
В морі, в горах і в полі
Твоя сила і воля!
Від злих діл ворожих
Боронь Внуків Дажбожих!
За безпечну нашу дорогу
Щира дяка Тобі – Стрибогу!
Слава, Стрибоже! Слава!

Стрибоже наш рідний,
Володаре простору!
Ти зорями правиш у Сварзі Синій,
Ти наповнюєш Духом Життя
людей, тварини й рослини.
Ти линеш до нас гайстром білим,
Хмари в небі Ти розганяєш,

Погоду Ясну даруєш,
Прибираєш нечисть всяку
із битого шляху,
Даруєш нам Путь Благополучну,
аби без перешкод творили ми
Справу Роду Нашого
во Славу Богів Рідних та Вітчизни Милої!
Слава Тобі, Стрибоже, Слава Тобі!

До Богів

Ввійдіть, Боги Рідні,
в тіла і душі наші
доброю силою.
І поведіть нас
з добрими помислами
на добрі справи,
і проявіть ся в житті нашім
добробутом, злагодою і здоров'ям.

Заклик чотирьох стихій: Землі, Води, Вогню, Вітру

Кличу Землю-Землицю, Святу Покровицю.
Могутню твердь Богів Рідних.
Прийди до нащадків гідних!
Прийди, Земле, освяти!

Кличу Воду-Водицю, Святу Студеницю.
Могуть текучу Богів рідних.
Прийди до нащадків гідних.
Прийди, Водице, освяти!

Кличу Вогонь Святий Сварожий.
Могуть палючу Богів Рідних.
Прийди до нащадків гідних.
Прийди, Вогню, освяти!

Кличу Вітер Святий Стрибожий.
Могуть летючу Богів Рідних.
Прийди до нащадків гідних!
Прийди, Вітре, освяти!

Земля нас годує,
Вода – напуває,
Сонечко – зігріває,
Повітря – дихання дає.
Тож бережемо те, що є.

До Мокоші

О, Мокошо, Богине свята, мати всіх благ,
Ти, що тчеш нитки життя і долі нашої,
Благаємо тебе про захист і щедрість земну,
Прощення, милість і силу в часи випробувань.
О, Мати Коша, хранителько добробуту,
Ти, що приймаєш насіння в лоно своє,
Даруй нам щедрий врожай і благодатну долю,
Щоб наші руки трудилися не дарма.
Ти, що стоїш між небом і землею,
І руками своїми з'єднуєш божественне з людським,
Окропи наші поля весняними дощами,
Пошли вологу на зростання життя нового.
Володарко прядки і веретена,
Ти, що сплітаєш нитки нашої долі,
Даруй породіллям легкі пологи,
Щоб діти росли міцними і здоровими.
О, Мудра й Справедлива, ти, що бачиш усе,
І навіть з запізненням віддаєш кожному по заслuzі,
Вчини, щоб наші діла приносили світло,
А зло минало наш дім стороною.
Прийми наші жертви щирі:
Хліб, мед, вино, вовну й нитки,
Хай вони зміцнять союз між нами
І твоєю щедрою благодаттю.
Ти, що володієш рогом достатку,
Захисти наш кіш земний, нашу Україну,
Народи нам воїнів хоробрих, що оберігатимуть рідну землю
І славу пращурів примножать.
Мокошо, Доле наша, будь із нами,
У світлі дня і під покровом ночі,
Покажи вірний шлях до наших Богів

І оберігай нас від темряви й сум'яття.
Слава тобі, Мокошо, повелителько життя,
Хай благословення твоє ніколи не покидає нас!
Так буде! Від нині й до віку! Від Коляди й до Коляди!

Мокошо, Богине вологи!
Крапай з Неба дощем по наших полях.
Хай Вода джерелом пробиває шлях у ярах,
Ріки повноводдям течуть по краях,
Море наповнюють до берегів,
Щоб люд наш в Україні щасливо жив!
Слава Мокоші!

Дано, Святая-Водице!
Вічносвіжа небесна кринице,
Росо Священна очей Світлосяйного Рода!
З Волі Його огортаєш ласкаво Ти Землю
покровою морів-окиянів глибоких,
променистих струмків і потічків
і річок волоссям блакитним!
Життєдайна Волога Твоя
напуває і живить Мокошу.
Доне Мудрої Сварги, Пречистая Дано!
Чистота наших тіл Ти,
предтеча пошлюблень.
Ти є наше причастя ранкове,
Ти – трунок цілющий,
Ти – снага животворна
для спраглих онуків Дажбожих.
Дяку щиро Тобі воздаємо, Богине,
за ласки-щедроти
І співаємо Славу Тобі, Берегине,
Свічадо душ наших.
Слава, Дано Богине, Тобі!

Прекрасна й Вічносвіжа Дано!
Пречиста Водо, Ти – життя основа.
Пожертву даючи, до Тебе я звертаюсь –
Пресвітлу Доню Сварги закликаю:

Даруй Снагу Цілющу Україні!

Весь рік поки наш Дажбо Коло крутить,
промінням ніжним зігріваючи Мокошу, –
Здоровими хай будуть всі Русини!
Прийми Пожертву щиру, Мамо Дано,
Ти – Радість наша, любимо Тебе!
Дано-Водице, Святая Кринице!
Течеш Ти молочними ріками,
течеш дощами живильними.
Землицю Ти напуваєш,
пашницю Ти підіймаєш.
Не бурли, Дано, потопами,
не падай зливами-градами,
а течи дощами снагою багатими
та струмками прозоро-журчатими.
Славу Тобі усім родом складаєм
Хліби-короваї до річки пускаєм.
Слава Тобі, Дано-Матінко!

Мокоше Преславна, Матінко рідна!
Ми, вірнії діти Твої, щодня Тебе слухаєм,
І бачимо поміч Твою в справах наших.
Ти нас годуєш і захищаєш,
від злого усього оберігаєш.
Дяка Тобі за Снагу, що даруєш,
що здоров'ям-силою в нас проростає.
Повік, Тебе, рідная, шануватимем.
Прийми Любов нашу щиру собі в допомогу
і будь повсякчас оберегом нашим.
Низенько вклоняємось Тобі, Матінко.
Слава Велика, Тобі, Мокоше!

Перед дорогою
Не самі ми йдемо –
Сварог нас веде,
Мати Лада слідом іде,

а ми за ними
з Богами своїми!

Для Божого натхнення

Боже, в Небі озорись!
Боже, в Землі утвердись!
Боже, в Сонці і Воді оживись!
Боже, серед дітей своїх проявись!
Даби силу Твою узріли,
Благодать Твою прийняли,
Славу Тобі співали,
Щоб вічно Роду нашому жити!

Служити Роду йду
По Божому сліду,
Божими стопами.
Хай руки мої стануть Божими руками,
Хай очі мої стануть Божими очами,
Хай слово моє стане Божими словами.

Творення Світу

Посеред степу широкого
Дуб стоїть.
На тім дубі Сокіл сидить,
За Світом спостерігає,
Думу думає,
Як Світ обертати,
Життя вічне тримати.
День з ніччю міняється,
Світ Божий коливається.
Внукам Дажбожим минеться,
Щастя до них обернеться!

Райське Дерево

У безкраї морі-океані
Острів стоїть.
Посеред острова
Райське дерево височить:

Корінням в Землю впирається,
Гілки Неба торкаються.
На горі Сокіл сидить,
Праву стереже –
Закони Божі охороняє.
У коріння Змій обвився,
Наву стереже –
Яйце-райце охороняє.
Люди кругом дерева ходять,
Яву стережуть –
За життя дбають,
Богам славу співають,
Світ творити допомагають.
Божий Світ кругом Дерева обертається,
Все навколо міцно тримається.
Слава Богам Рідним!

Свароже Всевишній! Батьку Роду нашого!
Ти утвердив життя наше на святій Землі Руській.
Ми діти твої бережемо її, бо це наша Мати-Покрова.
Ми разом з Тобою творимо можуть держави нашої – України.
Ми вірні своєму Роду і будемо захищати життя наше
Заради наступних поколінь,
Які відроджуються з минулих життів.
Сила Твоя, Всемогутній Боже, прибуде в наших тілах і душах,
Бо ми єдині з Тобою у великій боротьбі за право жити і Працювати
на благо Роду нашого.
Маємо сильну Віру Предків наших,
Що вказує нам праведний шлях життя.
Ми боремося за життя наше, бо віримо в свою перемогу!
Ми будемо вічно жити на нашій Рідній Землі!
Під твоєю опікою, Всемогутній Свароже наш!

Дідо Свароже,
Всемогутній наш Боже!
Ти – наше Світло і Справедливість.
Знаємо, – не самотні ми:
Лине Любов Твоя до нас із Вирію,

Снагою наповнюючи повсякчас.
Слави Тобі річемо
і прислухаємось до Душ наших,
бо чути прагнемо Слово Твоє
про Стезю Праву свого Призначення.
Витримуємо мужньо Випробування Твої –
і Світлом Віди Святої проймаємось!
Щодня радіємо Життю прекрасному,
яке з ласки Твоєї маємо.
Дяку Тобі воздаєм, Ладобоже!
Нині і прісно, од віку й до віку
Слава, Тобі, Свароже!

Живо, Пресвітла Богине,
Життя Вістівнице!
Дивнеє Диво предвічне,
натхнення Сварогом.
Райдуго проявів Божих,
Снага життєдайна,
з Вирію линеш, Жадана,
до Внуків Дажбожих.

Славу, Живо, співаєм
Тобі, Світлосяйній!
Дяку щиро Тобі воздаємо,
Богине!
За цю радість Життя
в Світі Явнім,
За зелену траву
й небо сине.
Требу щирю прийми
і даруй нам здоров'я.
Вічносвіжа Наснага Твоя,
хай проймає все тіло,
аби сильне й бадьоре
Життям утішалось.
Слава Тобі, Берегине-Живице
Матінко Рідна, Ти – Радосте Світу!

Сила нестримна – батько Перун, прийди на нашу землю, принеси перемогу народу нашому щирому, наділи силою меча твого, кожного воїна Українського.

Хай щит твій закриє мирне населення, воїв наших і землі нашої матінки України.

Батьку світлий, благослови нас на сповнення призначення нашого, надихни нас вірою дужою, благослови своєю любов'ю, бо і ми тебе любимо та в молитві єднаємося з тобою.

Слава Перуну! Слава Перуну! Слава Перуну!

Боги Рідні, просимо зійдіть до нас, бо підтримки й настанови Вашої потребуємо, неспокій та лихо витає нашою Україною.

Нехай воно розіб'ється о щит божественний, захист незнищений та кане до ями, немає з якої вороття.

Не тільки вашого захисту просимо, а і самі його творимо, силою любові до неньки Держави нашої, з побратимами об'єднуючись в молитві перебуваючи.

Творимо ми Державу вільну, громаду сильну, свою душу чисту.

Боги, направте нас на шлях істинний шлях нашого призначення, адже відаємо – щастя у ньому знайдемо та силу на шляху цьому зміцнимо. Хай буде так. І так і буде. Слава Рідним Богам!

Перуне, Законе Божий,
що постав на межі дня і ночі,
води і полум'я хранити
одвічну рівновагу!

Ти, що блискавицями
освітлюєш шлях воїна
і будиш в наших серцях
чуття правости і відваги!

Звертаємось до Тебе
ми, ратники Твої вірні:
Прийми подяку і слово чесне!

Правом крові
прошу від себе, від побратимів моїх,
від дітей наших, і від онуків, і від усіх родичів –
Просимо Перуна, Закон Божий
про допомогу у поверненні

честі, і гідності, і закону на Землю Дажбожу!
Пробуди від сну, і спокою, і збайдужілості
очільників і для нашої Держави
та Війська Славного!
Дай мужности, і сили, і вмінь
відбити навалу ворога хижого, звільнити землю
Батьківську від чужинської орди!
Дай зброї нашій вбивчої сили:
най не схибить вона,
відбираючи негідне життя у ворога!
Дай тілам нашим міці й вправности,
й невтомности —
бити ворога до останньої краплі його крові!
Най атаки наші будуть переможними!
І оборону нашу нікому не пробити!
Перуне, будь на вістрі атак наших,
веди нас в переможний бій!
Най здобудемо під знаменом Твоїм перемогу
у справедливій борні за волю,
за долю, за землю Батьків і прабатьків наших!
Твоєю Силою
непорушно станемо на кордонах держави
онуків Дажбожих —
аби захистити, і вберегти, і убезпечити
мир, і добробут, і щастя на нашій Батьківщині!
Най буде так!
Наша кров — Кров Дажбожа й Арєсва,
кров ратників Перунових —
в тому буде запорукою!

До Русі-України

Русь-Україно, свята Земля-Мати Роду нашого!
Ти — Покрова, що мертвих береш до лона свого,
Щоб знову відродилися в наступних поколіннях,
Творячи вічне коло життєоновлення.
Воїни свято охороняють тебе, бо ти Берегиня наша.

За тебе життя віддають на полі бою, і віру мають,
Що душа до Сварога-Батька піде,
Пребуде до небесного війська Перуна.
І буде зі своїми братами і сестрами у єдності
Зі всім Родом небесним
Надихати Рід земний до битви праведної
За Русь-Україну, за Рід наш.
Боротьба наша священна,
Перемогу отримаємо над ворогом кровожерливим,
Що хотів Землю святу у нас відібрати.
Та спроби його марні,
І буде покараний він мечем справедливим.
Боги разом з нами, вони силу свою дають
Вірним синам і донькам – онукам Дажбожим,
Щоб мали ми щастя на своїй Богом даній Землі.
Слава Рідним Богам! Слава Русі-Україні! Слава Роду нашому!

Чую!

Чую, як іде бій жорстокий.
Чую, як Перун попереду ступає.
Чую, як Велес позаду тримає.
Чую, як залізо рветься.
Чую, як вогонь палає.
Чую, як кров водою ллється.
Чую, як життя до волі рветься.
Чую, як перемога кується.
Чую, як Рід єдиний проявляє.
Чую, як Україна світ пробуджає.
Слава Україні!
Героям Слава!

Замовляння на завершення загального обряду:

Ми – щасливі! Ми – розумні! Ми – сильні! Ми – здорові! Ми – гарні! Ми – хочемо! Ми – можемо! Ми – будемо!
Будьмо! ***Відповідь*** – Гей! Будьмо – Гей! Будьмо – Гей, Гей, Гей!
Козацькому Роду – нема переводу! Слава Україні!

ЖИТТЄДАЙНІ МОЛИТВИ

Лікувальні молитви та замовляння

Увага! Лікування молитвою чи змовлянням є допоміжним заходом, що сприяє налаштуванню людини до видужання. Варто сходити до лікаря і визначити причини недуги та отримати рекомендації щодо лікування.

Перед лікуванням Словом:

Не я говорю, сам Дажбог говорить.

Я з словами, Дажбог – з поміччю!

На здоров'я

Дажбоже, Господи Всеправедний і Милосердний. Ти любиш онуків своїх. Усі вони однаково милі Тобі. І Ти, Всемогутній, ослабленим даєш здоров'я, зневіреному даєш надію. І при Твоїй допомозі недужі люди перемагають хворобу.

Ми зміцнюємо силу свою вірою в Тебе, Дажбоже, кажучи: "З Дажбогом я, а Дажбог – це Життя. Я вірю: недуга зникне, обадьориться тіло. Сили здоров'я переможуть хворобу".

Сьогодні не всі побратими і посестри мають змогу бути серед нас через недуги. Хай вони знають, що усіма нами люблені, ми думаємо про них, хочемо бачити їх разом з нами. Молимо Господа Дажбога за їхнє одужання. Ми бажаємо їм многих літ доброго здоров'я.

Пошли, Дажбоже,
Здоров'я (*ім'ярек*).
Сонце сяє на небі,
Звір побіжить по землі.
Потече здоров'я рікою,
Стане здоров'я стіною,
Виросте воно деревом,
Засяє ясними зорями.
З оновленням дня і ночі

Відновлюється й міцніє
Здоров'я (*ім'ярек*).

Дано-Водице, Водо-Студенице!
Ти очищуєш коріння, кремення, луки і береги!
Очисти Дажбожого(у) онука(у) (*ім'ярек*),
дай здоров'я і силу!

Водичко, Водичко,
Умий моє личко

Освячення Води

Хай святиться Жива Водиця! - *тричі*

Перунова стріла

(камінь з отвором чи трубка, що утворена від удару блискавки)

Набрати у миску чи іншу посудину води. Промовляти тричі, гасячи три жаринки зі священного багаття (або ритуальні свічки), потім опустити у воду Перунову стрілу, зачитавши молитву "Перунова Стріла". Або, читаючи молитву, перелити воду через отвір у каміні в іншу посудину – вода освячується:

Перун бив,
Стрілку згубив,
Перуниця йшла,
Стрілку знайшла,
Дажбожим онукам
На здоров'я дала,
У поміч, на ліки,
Щоб не хворіли
До віку!

До Берези

(коли мати купає доньку)

Прошу, Березко,
Рушати в купіль,
Щоб моє серце
Всім було любе.
Прошу, Березко,

В добру годину,
Щоб тільки добре
Не знало спину.
Прошу, Березко.
У купіль-Воду,
Щоб мала доня
Файненьку вроду.
Кидай, Березко,
Під ноги рутку,
Щоб моя доня
Не знала смутку.

До Дуба

Гой, Дубе, Дубе,
Мій діду любий,
Ходи в господу
До нашого Роду.
На наших мужів (людей)
Дай свої сили,
Щоб злії духи
Їх не косили.
На наших мужів (людей)
Дай свої м'язи,
Щоб злії духи
Не рвали в'язи.
На наших мужів (людей)
Дай свої моці,
Щоб були з Перуном
На кожному кроці!
Слава Роду!

До Верби

Вербо-Вербо,
Ти в Раю зросла, Бога бачила!
На тобі кісничок,
Дай мені листочок
(Кори шматочок),

Тобі на красуваннячко!
Мені на здоров'ячко!

Рожаниці-Матері

Відступи від мене,
Сум та морок,
Вийди з мене,
Сухота сухотная,
Маята нечистая.
По руслу вогню
Увійди в мене,
Сила небесная,
Нитка срібної Зорі.
Оберни, Рожаниця-Мати,
В силу красную
Да кипучую,
І в мене пролий
По руслу вогню
Силу своєю!

Молитви до Місяця

(Побачивши вперше Молодика)

Молодий Місяць! Дай тобі, Господи,
круті роги, а мені добре здоров'я!

Молодик-гвоздик,
Тобі роги красні –
Мені очі ясні!

Молодик-гвоздик,
Тобі на уповня,
Мені на здоров'я!
Тобі круті роги,
Мені – чорні брови!

Тобі, Місяцю, сповни,
Мені на здоров'я!

Тобі, Місяцю, насвітитися,
Мені по світу знаходитися,
Добре надивитися!

Біла Баба

(молитва для здоров'я)

Біла Баба
Топила Білу баню
Білими дощечками.
Із липового зілля
Віники в'язала,
Терла свіжим молоком.
Геть всяка недуга від *(ім'ярек)*!
Недуга відстає!
Добро, Здоров'я пристає!
Злий дух відстає!
Добрий дух пристає!

Від уроків

Як навідліг рукою не робити,
Так моєму лицю й тілу
Ні від кого не боліти!
Як неба і землі нам не міряти,
Так і мене не наврокувати!

Уроки – на сороки,
а пристріти – на їх діти!
Уроки-урочища!
Пойдіть собі на яри,
На ліси дрімучі,
На степи степучі,
Де глас чоловічий не заходить,
Де півні не співають!
Піди собі, болість очная!

На синьому морі,
На камені ворон сидить,

Лапами розгрібає,
Хвостом розмітає,
Од Дажбожого онука (*ім'ярек*)
Всякий пристріт одганяє!

В лісі росло дерево,
Убиралося в кору,
В краки, в лист, у цвіт.
Стяли його.
Як не має воно тепер сили
Рости, цвісти –
Так аби не мали сили уроки:
Панські, циганські, жидівські,
Діточі, дівоцькі, парубоцькі,
Жаб'ячі й гадячі.
Аби так щезли, пропали,
Як пропадає сіль від води,
Віск від вогню!

Біг собака через міст,
Ряба шкура, рябий хвіст.
Сюди круть, туди верть,
Втікайте, вроки, бо йде смерть.

Від зубного болю

Виходьте болісті із зубів,
Із ясен – в щоку,
Із щоки – в жили,
Із жил – у волосся,
Із волосся – на вітер!
Будьте мої слова міцні,
Кріпкі і липкі.
В морі ключ,
На землі замок!

Місяць у небі, мертвець у гробі, камінь у морі.

Як ці три брати не можуть зійтися до купи,
так хай не буде у *(ім'ярек)* від зубів муки!

Місяцю, молодий княже!
Чи був ти в старого?
Чи питав ти його, чи боліли в його зуби?
Щоб у мене вік віком і суд судом зуби не боліли.
Заєць у полі, а Риба в морі, Місяць на небі:
коли будуть три брати в купі гуляти,
то тоді в мене будуть зуби боліти.

Ти місяцю молодий, на тобі хрест золотий,
на тобі золотії госта.
Щоб не боліли в мене зуби й коста.
Чи ти, місяцю, був у морі,
чи ти бачив живих людей, чи не бачив?
Не болять у них щелепи слепи.
Як вийде зуб із поля, а камінь із моря,
мертвий із гроба, тоді вони будуть
тобі втрюх речі розмовляти
і онуку Дажбожому будуть
кості й зуби замовляти (три рази).

Від Крикливців (Плаксів)

Для дівчинки:

Березо, Березо, ти біла.
У тебе, Березо, чорний Дуб,
У тебе Березочки-Дочки,
А у Дуба синочки.
Тобі, Дуб і Береза,
Шуміть і густі,
А рожденій, реченій *(ім'ярек)*
Спати та рости!

Для хлопчика:

Дубе, Дубе! Ти чорний!
У тебе, Дубе, білая Береза,
У тебе Дубочки-Синочки,

А у Березочки – дочки.
Тобі, Дуб і Береза,
Шуміть і густі,
А рожденому, реченому (*ім'ярек*)
Спати та рости!

Від "ячменю"

Знахар каже хворому:
– Ячмінець?
Хворий відповідає:
– Брешеш!
(повторити тричі, потім знахар тричі плює)

Від "чиряка"

Дажбог в поміч і я з рукою,
Як сук на дереві сохне,
Так хай чиряк всохне.
Як камінь кам'яніє,
Так хай чиряк закам'яніє.
Як камінь не дає парості,
Так хай і від чиряка не буде.
Вище не здіймайся,
Ширше не розганяйся
І відійди!
Моє слово кріпке!

Від опіку

Горо! Ти дуже не розгоряйся,
У водах не здіймайся,
В ширину не розширяйся!
Навкруги тебе вогонь,
Стіна кам'яна!
(*ім'ярек*) іде,
За собою синє море веде.
Як синьому морю
Вогонь скоряється,
Так хай (*ім'ярек*)
Він покоряється!

Від "Волосу" (панарицію)

*(Знахарка тримає пучок житніх колосків зливає на них святу Воду,
торкається до хворого пальця)*

Звідкіля ти взялось,
Звідкіля прилізло?
Я тебе виганяю, викликаю, проклинаю!
Іди геть!
Та йди на ліси,
На очерети,
На луги та на пущі,
Та на трапези,
Та влізь у гадюку,
Та влізь у жабу!
Геть! Геть!

Вийди "Волос",
На житній колос,
На пшеничний,
На гречаний,
На вусяний,
На ячмінний,
На просяний,
На верес,
І на всяку папню.
Годі тобі ходити,
Білу ю кость ламати,
Червону ю кров пити.
Вийди, "Волос",
На буйнії вітри,
На сухії лози,
Де пташки не літають,
Де люди не ходять.
Згинь, пропади!
Як оця вода очищається,
Так щоб у *(ім'ярек)*
Ця болість розійшлася.

*(Прикладають колосся, змочені освяченою водою, до хворого місця)
Зробити млинець із борошна, меду і сметани. Встромити кілька
колосків жита, прикладати до "Волоса", промовляючи:*

"Волос", "Волос",
Вийди на колос!

Зупинити кровотечу

Калиновим мостом
Ішло три сестри:
Калина, Малина, Шипшина.
Не вміли вони
Ні шити, ні прясти.
Тільки вміли
Сікти-рубати,
Ріки пропускати.
Одна ріка водяная,
Друга ріка огняная,
Третя ріка кров'яная.
Водяною огонь заливати,
Кров'яною кров унімати.

Текло три ріки під калиновий міст:
перва – водяна,
друга – молочна,
третя – кровава.
Я водяную ізоп'ю,
а молочну споживу,
кроваву іспиню,
із сірого коня кров ізгоню.

Дажбог в поміч
І я з рукою!
Ішла костяна баба
З кам'яної гори,
З кам'яною дійницею
До кам'яної корови.
Коли з кам'яної корови
Кам'яне молоко потече,
Тоді в реченого (*ім'ярек*)
Кров потече.

На синьому морі стояв острів,
а на тому острові біла береза.
Під березою стояла нова труна,
а в тій труні лежала мертва дівиця.
— Вставай, дівице, годі тобі спать.
Бери голку й шовки і будеш рани
зашивати і кров останавлиати.

Заклинання проти Журби
Сидить Дажбожий онук (*ім'ярек*)
Сумує, журиться
Сумом великим,
Журбою незнаною,
Ідуть вісім Дідів
Із Дідом грізним,
Дідом незваним.
Почали вони
Той сум та Журбу
Крушити, ламати,
Кидати їх за околицю.
Кидалася Журба, кидалася:
Зі сходу – до заходу,
Від ріки – до моря,
Від дороги – до перепуття,
Від села – до погоста,
Нігде Журбу не прийняли,
Нігде її не сховали.
Кинулась Журба
На острів Буян,
На море, на окіяні,
Під дуб мокрецький.
Замовляю я
Дажбожого онука (*ім'ярек*)
Від нещасної журби
По сей день,
По сей час,
По сію годину,

По сію хвилину!
Слово моє кріпке!

Проти корчів (судоми)

На морі, на окияні,
На острові на Буяні
Там стояло
Дванадцять дубів.
На тих дубах сиділо
Дванадцять соколів.
Крилами розмахали,
Хвостами перелогі
Розметали!

Молитва до Неба від пияцтва

(читає знахар над чашею води 7 разів)

Ти, Небо, чуєш,
Ти, Небо, бачиш,
Що я хочу робити
Над тілом
Дажбожого онука *(ім'ярек)*.
Зорі ви яснії,
Зійдіть в чашу слюбну,
А в моїй чаші Вода
Із гірського студенця.
Місяць ти ясний,
Зайди в мою кліть,
А в моїй кліті
Ні дна, ані покришки.
Сонечко ти привільне,
Зайди на мій двір,
А в моїм дворі,
Ні людей, ні звірів.
Зорі, уйміть *(ім'я)*
Від вина,
Місяць, відверни *(ім'я)*
Від вина,
Сонечко, удерж *(ім'я)*

Від вина.
Слово моє кріпке!
На віки вічні!

На одужання органу чи ділянки організму

Світло в небі сяє,
Ріки по землі біжать,
Хворобу з собою забирають,
У море хворобу несуть.
Моє (мій, моя) (*назва органу
чи ділянки організму*) одужує
І стає (*назва органу чи ділянки організму*)
Повноцінним (ою).

Про скидання хвороби

Лік прийде,
А хвороба минеться,
Як все в цьому Світі
Минає і проходить.
Як картопля стає гноєм,
А гній живить землю,
Так хвороба (*назва хвороби*) моя
З мого тіла й душі виходить
І падає на картоплину,
Її вбиває і точить,
Разом з нею гниє і пропадає.
Я залишаюсь здоровий і дужий.

Жива-Дівиця

Ой на морі Дунаю та й острів стоїть,
А на тому острові пісок золотий лежить,
А на тому золотому пісочку
Росте міцний дубочок,
А під дубочком криниця
А в тій криниці жива водиця.
А біля криниці сидить Діва

Трисвітла Жива,
Вона тої води живої
У глечик розписний набирає,
Усе живе напуває,
Силою наділяє.

Я трьох голубів закликаю,
По тую живу водицю посилаю,
Як ті голуби Дунай море перелітають,
На острів сідають,
По золотому пісочку походжають,
Біля дубочка спочивають,
Живої води у дзьобики набирають,
Та й до мене вертають,
Живу воду на тіло біле проливають,
А де жива водиця стікає,
Там хворі-болі пропадають,
Сили здоров'я прибувають.
А як перший голуб живу водицю на тіло біле проливає,
З онука Дажбожого хвороба стікає,
А як другий голуб живу водицю на тіло біле проливає,
Онуку Дажбожому сили прибуває,
А як третій голуб живу водицю на тіло біле проливає,
Онуку Дажбожому здоров'я прибуває.

І по слову моєму збувається,
Сили здоров'я онуку Дажбожому повертаються,
А Жива-Дівиця золотим ключем повертає,
Слово моє на замок закриває.

Малюнок Олесі Вакуленко

Обережні

Молитва-оберіг

Прошу Тебе, Дажбоже,
Прошу Вас, Духи-Обереги,
Захистити і оберегти мене
Від усього недоброго, злого і шкідливого,
Від усього, що заважає
Жити і працювати мені вільно,
Від усього, що сковує сили і думки мої.
Прошу оберегти мене в цю хвилину,
Прошу оберегти мене протягом цілого дня,
Прошу оберігати мене завжди,
Коли існує небезпека,
Коли я щиро прохаю цього.
Дякуючи за допомогу,
Завжди готовий бути вірним
І вірно служити Господу!
Слава Дажбогу!

Материнська молитва

Господи Дажбоже!
Прошу Силою Твоєю
Оберегти і захистити
Мою дитину (*ім'ярек*).
Прошу допомогти їй
У земному житті.
Прошу надати сили
Її духовному розвитку.
Прошу послати їй
Добре здоров'я і щасливу долю.
Дякую Тобі, Дажбоже!

Мене мати народила,
Місяцем обгородила,
Сонечком підперезала,
Зіроньками утикала
І між добрі люди послала.

До Мокоші

Матінко Мокошо,
Спряди нам хорошу
Долі нитку гожу
Онукам Дажбожим.
У Божій оселі
З чистої куделі.
Веретенце крутиться,
Моє слово збудеться!
Спряди нитку вміло
Для душі і тіла,
Міцну та рівненьку
На життя гладеньке,
Тоненьку та довгу
В щасливу дорогу.
Веретенце крутиться
Моє слово збудеться!!!

До Мокоші

Молимося до Мокоші,
Щоб сплела долю хорошу:
"Ти пряди нитку міцненьку,
Щоб дитина була здоровенька.
Ти пряди нитку довгеньку,
Щоб дитина була щасливенька.
Ти пряди нитку гарненьку,
Щоб дитина була веселенька!"
Богиня нитки звиває –
Між собою переплітає,
Життя струмочком ллється,
Доленька доріжкою в'ється.
Дякуємо Мокоші
За роботу хорошу!
Слава Мокоші!

Бойове замовляння

Обличчям на Північ звернусь –
Прабатькам своїм вклонюсь,

Слово за Рід тримаю,
Сили в Богів питаю!
Куля мене облітає,
Залізо мене обминає,
Вогонь та вода обтікають –
Ворогів моїх наганяють!
Шкіра моя – панцир з криці,
Кров – із живої водиці,
Соколом хутко зметнусь,
Вовком перевернусь!
Вітрами вкриюся,
Снігами вмиюся,
За землю стою,
Свій Рід бороню!

Обережне коло

Роблячи обережне коло чи перепону, посипати сіллю або маковим зерням:

Божою силою посипаю –
від нечисті захищаю!

Як Сонце встає, Ніч відступає,
Так все недобре, нечисте нас стороною минає.

Довкруз мого двора кам'яна гора, залізний тин, стальний клин.

Замовляння з лялькою-мотанкою

Дія проводиться на відкритому святилищі біля вогнища. Треба принести стару ляльку-мотанку. Думкою своєю маєте віддати ляльці всі свої негаразди. Приготувати нову ляльку-мотанку.

Все що тебе турбувало,
Жити тобі заважало
Землею засипало (*присипати землею*),
Водою змило (*змити водою*),
Вогнем спалило (*кинути у вогонь*),

Вітром розвіяло (*дмухнути і махнути руками*)!

Взяти нову ляльку-мотанку.

Перун попереду захищає,

Велес позаду прикриває

Онука(ку) Дажбожого(у) (*ім'ярек*),

Щоб Сила Божа берегла,

Щоб долю щасливу давала,

Щоб на віки благословляла!

Слава Рідним Богам і всьому Роду нашому!

До виготовлення Оберегу

Оберіг виготовляю,

Щастя всьому Роду бажаю.

Перед Богамі рідними замовляю,

Силу духовну закликаю,

Щоб нечисть мене не брала,

Стіною від зла охороняла.

Оберіг світло посилає,

Дорогу (*ім'ярек*) осяває.

Сміливо вперед іду –

Божу силу в собі маю,

Всі незгоди долаю.

Слава Рідним Богам!

Молитва-замовляння "В добру путь"

Мати-Земля під ногами!

Батько-Небо щитом наді мною –

Крізь вогонь пройду з піднятою головою!

Тонкою кригою йтиму легше диму!

Хашами лісними з Духами Рідними!

Велес мудро водить,

Мара ворога холодить!

Добру бути!

В добру путь!

Славлення

Батько-Небо сльозами рани омиває,
Мати-Земля до серця пригортає.
Велес мудрий за руку веде до Пращурів Великих.
А з-за Краю-Обрію Сонце Боже піднімається,
Рід Сварожий в новий путь збирається!
Волею, Силою, Правдою посвячений!
Долею Великою, Світлою позначений!
Роду бути!

Малюнок Олесі Вакуленко

Родинні

Дажбогу і Матері Ладі

(перед завиванням вінків на весілля)

Зійди, Дажбоже, з Неба,
Бо нам Тебе завше треба,
Віноньки зачинати,
Щастечком укладати!

Ступи, Боже, з неба,
Ти нам завжди треба –
зачни нам весіллячко
на наше подвір'ячко
тихоє, веселое
аби було щасливе.

До нас, Дажбоже, до нас!
Щоб було гаразд,
І ти, Лада-Мати,
Ходи до нас в хату,
Будеш нам помагати
Деревце вбирати,
Всіма п'ятьма пальцями,
Шостою долонею,
Щоби з доброю Долею!
Благослови, Боже,
І ти, Лада-Мати, Деревце вбирати!

При випіканні дивня

Світи, жар, у печі ясно
Печись, дивень, красно
Гостям – на велике диво,
Молодим – на щастя,
На долю, на свою родину.
Печись, дивень, не схились, не пригори,
Молодим серця та й не зсуши!

Як молодий місяць настане,

і як перший раз його побачиш, то казали дівчата:

Ти місяцю молодий,
В тебе ріг золотий.
Тобі на підповня, –
Мені на здоров'я.
Допоможи тобі Боже
На підповня стати,
А мені, щоб той приснився,
З ким я маю на рушник стати.
Неділя з понеділком,
Середа з вівторком,
Четвер з п'ятницею,
А субота їдиниця,
З ким я маю жити
Хай мені присниться.

Всеправедний Боже, збережи, скріпи й освяти почуття одружених на щастя родинне. І обдаруй їх добрими дітьми, щоб вони у дітях бачили щастя своє і продовження Роду свого. І щоб їхні діти зміцнювали між ними згоду, взаємопошану і любов.

На міцну сім'ю

Сонце зігріває Землю,
Зігріває щастя на Землі.
Щастя приходить
В родини рідновірів,
Дажбог береже
Наші сім'ї.
Разом навіки,
Як Сонце й Земля.
Разом до смерті
Живуть рідновіри
Сім'ї (*чиєї*).

На добробут родини

Родить земля хліб,
Ріки дають воду.
Вода і Хліб – основа життя.
Життя – то багатство на Землі.

Родина (*чия, перелік імен та прізвищ*)
Живе і багатіє
На цій Землі
І все їй дається Дажбогом
Для земного життя.

На гроші
Відкритий світ широкий,
Відкриті землі близькі і далекі,
Світить на них Сонце
І дощ поливає,
А гроші звідусюди йдуть до мене,
На справи чесні,
На життя заможне,
Як сонце йде до віконця,
Як хмара йде до неба,
Як дощ іде до землі.

Освячення їжі

Дає Природа їжу людині
На здоров'я, щастя, успіх.
Їжа дає нам сили робити добрі справи.
За допомогу і захист славлю Дажбога!

Дажбоже наш! Ми вірні Онуки Твої.
І святий хліб, і цілющу воду споживаємо,
з іменем Твоїм живемо і утверджуємо
працею і борнею Волю життя нашого
Тобі на славу, собі на здоров'я,
дітям нашим на життя достойне,
Дажбоже наш! Освяти і очисти
продукти Землі нашої святої!
Іменем Господа Дажбога благословляю
і освячую (*перехрестити*).
Дякую Дажбогу за хліб і сіль!
Від Богів Славних прибуло.

На силу, на радість споживаю,
Богам дяку посилаю!
Славимо Богів Рідних за їжу щоденну,
яка дає творити нам працю натхненну.
На здоров'я, на силу, на радість!
В ім'я Богів Рідних освячую.
Слава Рідним Богам!

Дажбоже наш, у Хлібові живуть Твоє тепло і світло небес
Твоїх, і дихання землі Твоїї; ми святий Хліб Твій споживаємо і
день наш суцільний, проминутий і грядущий даруємо Вітчизні нашій,
Дажбоже наш.

Дажбоже наш, і хліб святий, і цілющу воду споживаємо в ім'я
Твоє безсмертне, щоб тіло наше міцніло в праці й багатіла душа і
волею, і силою, і славою народу нашого рідного, Дажбоже наш!

Перед їжею

Слава Сонечку Дажбогу
і всім рідним Богам
за те, що їжу дають нам
на здоров'я і життя достойне!
Слава нашим Богам!

Молитви при вагітності, пологах

Летіла лелека
З-за Дунаю далекого
Принесла новиночку
Про мою дитиночку.
Вже вона в дорогу збирається,
На світ білий благословляється.
Віконечко відчиняю,
Гостя довгожданого виглядаю
Через високі пороги,

З далекої дороги,
Я дитя своє зустрічаю,
Про поміч Велесову благаю.
На мости калинові
Ставлю дощечки нові,
Стежечки килимами вистеляю,
Сонечко до них прихиляю,
Місяцем підсвічую,
Зорями завітчую,
Щоб була стежинка світленька,
Щоб була доріжка легенька.
А по ній Сам Велес іде,
Дитя моє веде,
Через усі пороги переступає,
Дитя моє на життя красне благословляє.

Матір Дажбога,
Рожаниця Пресвітла
По двору ходить,
У білій рученьці
Ключі золотії носить,
Запори таємнії відчиняє,
Ворота дубовії відкриває,
Дитя моє на світ Божий
Випускає.

Земле Свята,
Мати Пресвітла,
Рожанице пречиста!
Ти маєш ключі золоті,
Відкриваєш замки потайні,
Випускаєш із Лона Свого
Дитя Красне – Сонце Ясне.
Молю тебе, Земле-Матінко,
Відімкни запори лона мого,
Випусти дитя гоже
На світ Божий.
Ой по Землі-Матінці

Босоніж ступаю.
У мені зернятко
Боже проростає.
Роди, Земле, не полову,
А жито зелене.
Чеберяє Боженятко
Під серцем у мене.

На річках течуть води,
Течуть на моря й океани.
Пливе човен до моря,
Несе звістку чудову.
Народжу я дитину,
Міцну й здорову,
Під зіркою в небі,
Із долею на землі.

Замовляння води, купелі

Замовляння купелі (для доньки)

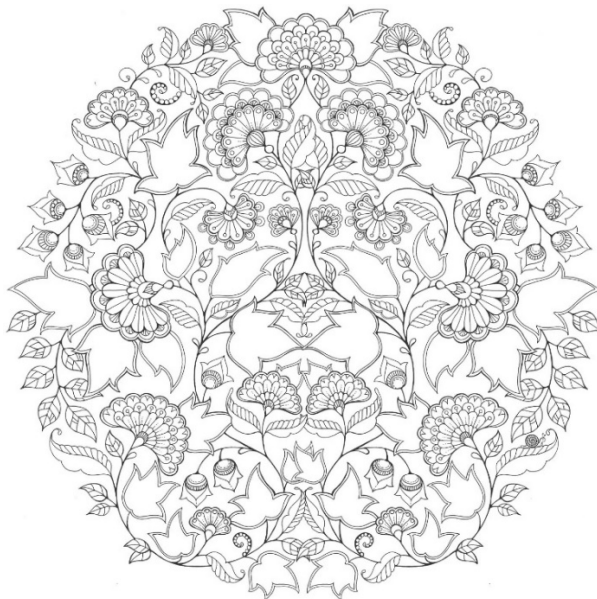
В купіль воду ляю,
До Дани промовляю:
Матінко-Водице,
Чистая дівице,
Купіль освяти,
Дитинча благослови.
Купіль моя з м'яти і верби —
Моя доню, уночі тихенько спи.
Гіллячко берези докладаю —
У красі свою я доню покупаю.
Купцю-купцю, донечко мала, —
Буде в тебе личко чисте мов вода.
Купіль з первоцвіту й череди —
Будеш гарною і милою завжди.
Купцю-купцю, воду примовляю.
Хай тебе Боги благословляють.

Замовляння купелі (для сина)

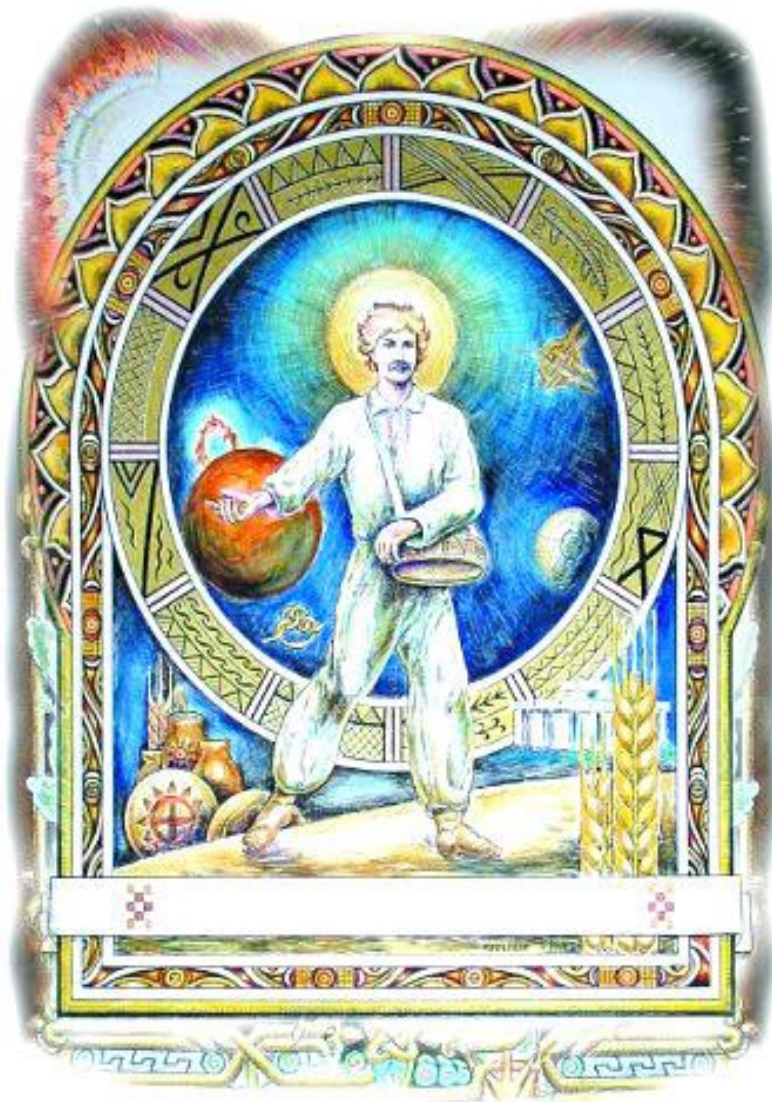
Із Древа Перуна Вогонь беру,
Воду ним джерельну я свячу.
Хай вода в цеберку святиться,
Щоб моєму синочку омовиться.
У ту воду кору дуба опускаю,
Ще й в барвінку й чебреці синочка покупаю.
Сила хай міцна його сповняє,
Доблесть і відвага серце огортає.
Мию-мию ніжки золочені –
Хай будуть здорові, не змучені.
На головку водицю ляю –
Хай Боги її мудрістю сповняють,
Хай Перун мечем благословить,
Рід мого синочка захистить.

Водичко, Дано,
Вмивай дитя звечора,
Вмивай і зрана,
Щоб росло вродливе,
Щоб було щасливе.

Боже, благослови всіх, хто входить в цей дім;
оберігай тих, хто виходить.
Даруй мир всім, хто в ньому залишається.

Господарчі

Худ. Петро Качалаба

Молитва сіяча

Всемогутній Дажбоже!
Творець всього!
Сподоби мене своєю милістю,
Щоб мій посів
Був такий чистий,
Як чисте Сонце,
І плодючий і рясний,
Як безліч Зірок
На Небі!

Зваруй, Боже, гори-долини,
Гори-долини, наші царини,
Же би нас тучи не заходили,
Же би пролої не заливали,
Злії вітрове не панували.

Зароди, Боже, гори-долини,
Гори-долини, наші царини.
Наша царина преч пойорана,
Сріблом-золотом преч засіяна,
Стрицовим пером заволочена,
Ясними мечами обгороджена.

Про охорону худоби

(промовляють перед каменем)

О, Боже наш Велесе!
Як цей камінь твердий, німий і нерухомий,
так всі хижі вовки і звірі були б нерухомі
і не могли б зашкодити нашій худібці,
щоб вона була ціла і неврейдима під Твоїм захистом!

Дай, Дажбоже, добрий день!
Щоб худібка була здорова,
та я з тобою, ще й зо своєю жоною!

До бджіл про меди

Бджоли, готуйтеся, ідіть – не лінуйтеся.
Приносьте густі меди, воски та рої
Дажбогу на славу, а мені на прожиток!

Закликання Дощу

Іди, іди Дощику,
Зварю тобі борщику,
У новому горщику,
Поставлю на дубочку:
Дубочок схитнувся,
А дощик линувся,
Цебром, відром, дійничкою

Над нашою пашничкою!

Падай, падай, Дощику,
на дідове жито,
на бабину гречку,
на батьків овес,
на дівчачий льон!
Поливай відром,
на всяке добро!
А молодиця,
як чарівниця,
нехай од тебе
ще краща буде:
лице біле,
косу довгу,
шию і ніжку
нехай уміє!

Стрибог вітром управляє,
Хмари в Сварзі наганяє,
Сонце ними затуляє –
Дощ на Землю проливає.
Іди, іди, Дощику,
На нашу Землицю,
На нашу пашницю.
Листя на дубі шелестить,
Дощ по Землі тупотить –
Дітям Божим на радість,
Роду на благословення!

Дощик, дощик, поливай,
Дай багатий ти врожай!
Хай росте жито, пшениця
Від священної водиці!

Щоб Дощ закінчився
Бий, Перуне, бий! Хмару розбий!
Нехай хмари – на татари,

А яснєє Сонечко – на наше подвір'ячко!

До Сонечка

Сонечко, Сонечко!

Виглянь у віконечко!

Відкривання вікна зранку

Відкрию віконечко,

Хай загляне в нього Сонечко,

Хату освятить,

Святим Хрестом благословить.

(мається на увазі хрест віконної рами)

МОЛИТВИ ПРОТИ ВОРОГІВ

На справедливу рідновірську відплату ворогу

Блискавка Перунова вражає,
Духи надр виходять.
Вітри попіл разносять.
І немає спокійного місця
На Землі *(кому)*,
Де б його не дістала
Справедлива відплата
За *(назвати причину)*.
Немає на Світі перешкод
Для покарання
Ворогу Рідної Віри та рідновіра *(ім'ярек)*.

На знищення бізнесу ворога Рідної Віри, рідновірів та Русі-України

Град піде – посіви б'є,
Сонце їх вижарює,
Дощ затоплює.
Не буде у ворога Рідної Віри,
Рідновірів та Русі-України *(ім'ярек)*
Ні що їсти, ні що пити,
Ні в чому ходити, ні на що сподіватись.
Все їх життя руйнується,
Як листок під градом,
Всі справи згорають,
Як дрова в печі.

На втрату ворогом влади над людьми

Птахи відлітають,
Звірі втікають,
Влада покидає *(ім'ярек)*.
Він без влади
Як стовп у полі,
Як камінь у річці,
Як старець в дорозі
Не має ні влади, ні грошей, нічого.

На погіршення стосунків між недобрими людьми

Нитка рветься,
Ниточки обриваються.
Листя падає і
Дерево сохне,
Висихають ріки
І річечки.
Вся земля цих людей
Стає пустою
І вони в ній – пустими місцями
На віки-вічні, назавжди.

До ворогів своїх іду
По Божому сліду,
Божими стопами:
Хай вороги на мене рота не роззявляють,
Очі не витріщають,
Руки не розпускають.
Хай станеться за словом моїм!

Стежечка рівнесенька,
Доленька гарнесенька,
Перун попереду,
Велес позаду,
Рідна Земля під ногами –
Проти ворога
З Рідними Богами!

Мара-Маронько, оминай бійців наших, захисників нашого роду та земель! Пусти свій гнів праведний на ворогів, вмертвляй їх, Жниче славна, без жалю та втоми! Хто прийшов до нас зі смертю, від руки Твоєї хай ту смерть пізнає!

Боже, затули очі ворогам, бо не схотіли вони Правди бачити, то й шляхів, цілей, будинків та вояків наших їх очі не бачать нехай!
Боже, заплутай шляхи ворожі, аби не могли вони орієнтуватися та просуватися, бо зійшли вони з шляху Світла!

Боже, всели в ворожі серця жах та біль, бо жах і біль вони принесли з собою!

А наших хлопців покрий бронею непробивною, бо на них броня молитов і любові!

Та поверни наших воїнів живими та неушкодженими до домівок їхніх, бо боронять вони мир на своїй Землі, не руйнуючі даху будинку ближнього!

Хай буде по слову моєму і по Силі та Волі Твоїй!

України вороги, згиньте всі ви до ноги! Хай, при тямі ви чи сплячі, вам смердить лайно свиняче, дихання збиває ваше, лізе в рот, неначе каша. Хай смердючий цей привіт загана вас на той світ!

Замовляння на Божу відплату

Сили Божі многії закликаю,

Батька Перуна до бою проводжаю.

Гримне Перун сокирою – стане земля під ногами ворога могилою.

Батько Велес рогом поверне – ворогу клятому в очі туману наверне.

Не бачити, не чути, думок не зібрати – сила ворожа многая буде тікати.

Стрибог стріли вогнянії в лиходіїв пускає, правду і мир Лада-Мати вертає.

Хай Небо і Земля разом зберуться та кров'ю окупанта доволі нап'ються!

Тихо піду, Землю обійду, біду відведу, вражу орду.

Поруч Боже – Батечко, поруч весь Рід – братечко.

Матінки, сестриці – блистки-перуниці...

Поруч стоїмо, біду гонимо!

Земельку боронимо! А чужинців – ворону!

А чужинців в марево, в холодне вариво.

Як прийшли – то згинули! Птахи очі винули!

Не чіпай козаччину, ти не мав тут братчину!

Боги тут нам родичі, а ви чужі байстріючі.

Не ходи Вкраїнонькою, миршава вражинонька...

Тут тобі не жити, тут нам сіять жито.

Так сказано, клятвами зав'язано.

Так тому бути!

Замовляння на Божу відплату

Сили Божі многії закликаю,
Батька Перуна до бою проводжаю.
Гримне Перун сокирою – стане земля під ногами ворога могилою.
Батько Велес рогом поверне – ворогу клятому в очі туману
наверне.
Не бачити, не чути, думок не зібрати – сила ворожа многая буде
тікати.
Стрибог стріли вогнянії в лиходіїв пускає, правду і мир Лада-Мати
вертає.
Хай Небо і Земля разом зберуться та кров'ю окупанта доволі
нап'ються!

День заснув, і ворог спить.
Але ніч обійме в мить.
Зуби клешні і копита, душа вража буде бита.
Сама матінка Мара за тобою чужий воїне прийшла.
І Велес батько тебе проведе,
У палючій пеклі душа твоя помре.
Не залишить нічка темна,
Й попілинки вогкої від тебе.
Нога там і нога тут поскакали враз в Москву.
Голова теж покотилась до матусі захотілось.
Тіло все мов той черв'як поповзе собі хоч так.
Брава сила божий дух, у московців враз потух.
Ніч закрила оченята вже не буде він стріляти.
Замовляння пронесеться, із землі воно береться і у землю далі йде,
стовбнем ворога бере.

Виходжу із дому,
Виходжу в дорогу,
Виходжу із Сонцем своїм.
Перун попереду,
Матір Слава позаду.
Беру Сили,
беру Волю,

крилами Матері огорнуся,
Духом Перуна зміцнюся,
Меч на голови ворогів моїх опушу –
нема їм місця в Сущому і не буде!
Я правом Крові Дажбожої проказав.
Земля почула,
Сонце побачило,
Вода засвідчила,
Небо печаткою накрило!
Буде так!

Замовляння розвідника (або для засідки)

Стою перед Богами,
Попід Небом, на Землі.
Тут я є,
Тут мене немає.
Небо мене прикриє,
Земля мене сховає,
Ворон ворогу очі відведе,
Зілля ноги заплутає, дороги зав'яже,
Розум відбере!
Не почуєш мене,
Не побачиш мене,
Не дістанеш мого тіла,
Не втрапиш мою душу!
Сам загинеш,
Свічкою скапаєш,
Піском розсиплешся –
Чур тебе,
Пек тебе,
Смерть тобі!

Триває вирішальна Битва.

Закликайте Пращурів на допомогу!

Я стою на Землі своїй і звертаюся до Роду свого!
Кличу Предків Кровних моїх!
Закликаю Рідню по Духові!
Призиваю всіх вірних Землі Української!

Хто ходив добрим господарем по Землі цій, де я ходжу тепер –
Встаньте непохитною стіною перед ворогами нашими!
Хто пив колись Воду, що живить тепер мене і дітей моїх –
Налийте Силою народ мій, щоб змити ворогів наших!
В чийй душі палав Вогонь, іскри котрого у серці моїм –
Повстаньте і спопеліть ворогів наших!
Хто дихав Повітрям вільним під небом України –
Підійміться до нас і розвійте прах ворогів наших!
Роде мій! Предки мої!
Закликаю вас сьогодні, в час біди і небезпеки! Гляньте на нас!
Почуйте заклик нащадків ваших! Повстаньте силою нашого Духу!
Благаю вас про поміч! Встаньте поруч із народом моїм до бою!
Примножте Силу нашу і Славу свою!
Допоможіть вистояти і перемогти у цій битві!
До Перемоги!
Хай буде так!

Малюнок Валерія Войтовича

МОЛИТВИ ДО ПРЕДКІВ, ПОХОВАЛЬНІ

Предки наші Рідні!
Прийміть наше шанування і подяку
За допомогу в справах духовних і земних.
Нехай Бог оберігає Вас
І надає Вам Силу!
Вічно і щасливо перебувайте
В Світі Духовному!
Нехай вічно існує зв'язок поколінь –
Священний живий зв'язок між нами!
Слава Сварогу!
Слава Духам Предків наших!

Силами могутніми і таємними ми поєднуємося з душами Предків Рідних. Предки наші вільні і славні молилися Богам рідним, і відійшли душі їхні до Лук Сварожих і поєдналися з Богами. І ми молимося Рідним Богам, і чують молитву нашу Предки, і радіють душі їхні.

Думкою нашою щирою приєднаймося до прабатьків і праматерів наших. Усвідомлюймо, що вони нас ніколи не покидають і завжди перебувають разом з нами, і досвідом своїм допомагають утверджувати життя і силу Роду нашого.

І се душі Предків рідних од Іру зрятъ на нас! Слава отцям і матерям нашим, пращурам всім роду нашого, які навернули нас до стезі правої!

О Предки рідні наші, любимо Ваші духовні дерзання, любимо Ваші невинні помилки і шукання і гордимось ми, що нам життям дане право Вашу велич прославляти, і Ваші помилки виправляти, і з волелюбною вірою у Всеправедного Дажбога новий, рідний духовний шлях життя будувати.

Свічки пливуть – таємну розмову ведуть з живою землею, з ранньою зорею, і чують всі в Русі, що ті, хто вмирають, зорями сяють і в серцях жіночих, і словах пророчих, і в роді-родині, і в

росі-сльозині, і в маковім цвіті, і в ласці-привіті. Вічна пам'ять вам,
Предки святі наші.

Світ не мав початку і світ не матиме кінця – світ був, світ є, і світ
вічно буде. Це найвища таїна Твоя, Свароже наш, таїна
безперервного Кола Світобудови. Існує вічне Коло Перетворень.
Тіло спочилої Людини оновлюється в тілі новонароджених
близьких і далеких родичів. Оновлюється її образ, ознаки її
спадковості.

Роде наш, Ти правдивий Бог наш. Ми – Твої сини і дочки. Ти,
Всемилосердний, опікуєшся нами на Землі і у Раю Небесному. Ти
душу нашу обезсмертнюєш, щоб вона була поєднана з Предками і
потомками нашими. Слава Тобі, Роде наш!

Брати і сестри, як вода Дніпрова, випаровуючись, підноситься до
Неба, стає хмарою і не вмирає, а знову повертається до рідного
лона Дніпра святого, так і людина, спочивши, відходить у Світ
Предків Рідних і знову повертається у Світ Нащадків Рідних.
Велика таїна Твоя, Всевишній Роде наш!

Віддам тебе в лоно Землі-Матері,
Широко розкиненій, дуже добрій і милосердній,
Молодій пані, м'якенькій, як вовночка,
Щоб вона зберігала твої груди від знищення.
Піднесися, Земле, не дави важко,
Дай йому легко себе почувати,
Лагідно голуб його,
Покрий його, як мати обгортає полою свою дитину,
О, Земле!

(Гімн із "Ріг веді" до Землі)

Поминальні на день голодомору

Роду – Вишиваночка –
Пані, хлоп, паняночка!
Червоними квітками,
Пригарними дітками,
Зеленим зіллячком,

Древа-Рода гіллячком
Хлібом золотавим
Ладою-Купавою!

Ой, чиє то пір'я
Чорне на подвір'я?
Горне Мара діточок
Купки білих кісточок
Білих, як волосся
Вкрадене колосся.

Ой, Свароже, Боже Рідний!
Чи ж наш нарід жить не гідний?!
Маро, Маро-Ніченько!
Сховай біле личенько!
Не колисай більше діток,
Не збирай живих квіток!
Віродився Рід наш любий!
Вийшли в поле Боги-люди!
Шляхом Сварожим, чистим
Йдуть онуки променисті!
Ладою обіймані, лихом не упіймані!
Живи, Роде!

Великі Боги Рідні!
Всемудрий Велесе!
Ти той, що на межі стоїш –
світ Нави сторожиш,
світ Прави доглядаєш,
світу Яви допомагаєш.
Прийміть Дух (ім'ярек) в свій Ірій!
Небесне проміння – всевічне горіння,
зрости з його Духу насіння!
Небесна волого – свята допомога,
зрости нові парості з того!
Хай садом розквітнуть,
Хай Землю освятять
Во Славу Сварожу в століттях!

Боги наші Рідні!
Душі Предків наших піднялися на Небо.
І сяють нам Зорями.
Ми запалюємо свічку Пам'яті та Слави,
Щоб покликати їх до нашої родини Онуків Дажбожих –
Щоб вони знову прийшли до нас в наступних поколіннях.
Коло обертається – час воскресіння насувається!
Слава Рідним Богам!

Місяць в нічному Небі оре –
Насіння-зорі розсіває по чорному полю.
То душі Предків нам зорями сяють,
Вони нам до Землі вістку посилають.
Свічки запалюємо – Предків на Землю закликаємо.
Рід наш вічний, поки Зорі сяють.
Зірка на Землю летить – щастя нам благословить.
Життя нове народжується – Рід наш продовжується.
Слава Роду!

МОЛИТВИ СВАРОЖОГО КОЛА

Худ. Петро Качалаба

Різдвяні та новорічні

Різдвяні привітання
Слава Богу і Божичу!
І всім Богам у Сварзі!

Дай, Дажбоже, в полю Роду!
В полю – Роду, в хаті – згоду!

Будь з нами, Боже,
і Коло Свароже!

Божич народився!

Хай все добре народжується!
Подякуємо Богові за те, що цих свят діждалися.
Дай, Боже, і на той рік діждати!
Милостивий Боже,
Сонцю праведне, зорі красні,
Місяцю ясний, вітри буйні,
Дощику рясний, погода красна,
Діди любі, лади – предки наші,
Ідіте до нас, гостимо Вас,
Зі святом вітаємо!
Роди, Боже, жито, пшеницю,
Всяку пашницю!

Коляда

Сонечко кругленьке –
Дитинча маленьке,
Божич народився,
На світ подивився.
Радій, земний Світе!
Всі дорослі й діти!
Шануйте світ Божий
Прадідів Сварожих!
Коляда наш ясний,
Лагідний, прекрасний!
Зайди до оселі,
Даруй дні веселі!
Випали нещастя,
Розгони ненастя!
Розійдуться хмари,
Поступиться Мара.
Слава Коляді!

Внесення Дідуха

Добрий вечір! З Колядою!
Несемо жито з травою.
Дай, Боже, на жито уроду,
а на сіно погоду!

Дідух – до хати, біда – з хати!

Водіння Кози

Го-го, коза, го-го, сіра,
Ой розходилася, розвеселилася,
При своєму дворі, при господарі!
Де коза ходить, там жито родить,
Де не буває, там вилягає;
Де коза туп-туп,
Там життя сім куп,
Де коза рогом,
Там жито стогом,
Де коза хвостом,
Там жито кустом.

Засівальні

Сію, вію, посіваю,
З Новим роком вас вітаю!
Щоб було у вас в стіжку,
І в мішку, і в коморі,
І у хаті, і в оборі,
В ложці, в мисці,
Ще й в колисці!

Сію, сію, посіваю, з Новим роком Вас вітаю.
На щастя, на здоров'я, на цей Новий рік,
Я ледве торбинку до Вас приволік.
А в тій торбинці місяць ясенький,
Щоб на Вашому столі був хлібець біленький.
А в тій торбинці яснії зорі,

Щоб гарно родилосьь на Вашому полі.
А в тій торбинці листячко з дуба,
Щоб була здорова родинонька люба.
А в тій торбинці – вітер-вітрило,
Щоб Вашій худібці добре ся жило.
З тії торбинки все викладаю,
Але в торбинку покласти прохаю,
Кільце ковбаски, кавальчик сала,
Пампух, горішки, яблучок пару.
Можна покласти й меду горнятко,
Щоб віншування йшло весь рік гладко!
Будьте здорові, дідуся й бабусю,
На другий рік знову приволочуся.

Сію, сію, засіваю,
З Новим роком вас вітаю!
На той новий рік,
Щоб ліпше вродило,
Ніж торік!

Сію, сію, засіваю,
Вашу хату не минаю,
З Новим роком йду до хати,
Щось вам маю віншувати:
Щоби діти всі здорові,
Їсти кашу всі готові,
Щоб вам була з них потіха,
А нам грошей хоч півміха!

Сію, вію, посіваю
З Новим роком Вас вітаю!
Хай росте жито, пшениця,
Різна пашниця.
Добрим людям на щастя, на здоров'я.
Сію, сію, посіваю,
З Новим роком вас вітаю!
Зичу щастя, гаразди,
Щоб не було у вас біди!

Ані вітру на загаті,
Ані сварки в вашій хаті!
Щоби каші все готові
Їли діти все здорові!
Щоби вам була з них втіха,
А на мені – грошей півміха!

Сійся, родися
Жито-пшениця,
Та всяка пашиця!
Знизу коріниста,
Зверху колосиста,
А полі – мед з житом,
А у домі – все з добром!

Сію, сію, посіваю, з Новим Роком Вас вітаю!
На щастя, на здоров'я!
На той Новий рік, ледве я торбу до Вас приволік,
А в тій торбині яснії зорі,
Щоб Вам родила пшениченька в полі.
А в тій торбині місяць ясененький,
На Вашім столі хліб біленький.

Сію, сію, посіваю
З Новим роком всіх вітаю!
Щоб Вам весело жилося,
Щоб задумане збулося,
Щоб ніколи не хворіли,
Щоб нічого не боліло,
Щоб у праці все горіло
Та й в кишені шелестіло!
Щоб, як квіти, Ви цвіли
Та сто років прожили!

Весняні та великодні

Благослови Мати!

Благослови, Мати,
Весну закликати!
Весну закликати,
Зиму проводити!
Зимочка у возочку –
Літечко в човночку.

На спалення опудала Зими

Опудало Зими спалимо,
Весні шлях стелимо!
Пісень заспіваймо,
Весну закликаймо!

Зима ти наша біла,
Вже ти нам дуже надоїла!
Весно наша красна,
Що ти нам принесла?
– Мужикам по ціпочку,
Бабам по платочку,
Дівкам по віночку,
Парубкам по квітоньці,
По гарній дівоньці.

Закляття Смерті та Мороза

Смерте, Сметре, іди на ліси,
Йди на безвість, йди на море,
І ти, Морозе, великий і лисий,
Не приходь до нас із своєї комори!
Смерть з Морозом танцювала,
Танцювала і співала
І за море почвалала.

Смерть з Морозом танцювала
Та за море десь пігнала,
Пішла собі Смерть у ліси,
Побіг за нею Мороз лисий,

І сидить там у темній норі
За водами у коморі.
Смерте, Смерте, не вертайся.
Ти, Морозе, не з'являйся —
Сидьте си там не вертайте,
Нас пожитку не збавляйте,
Най нам Сонце далі гріє,
Жито, ярець скоро зріє.

Закличка Весни

Прийди до нас, Весно, із радістю!
Із великою до нас із милістю!
Із житом зернистим,
Із пшеницею золотистою,
Із вівсом кучерявим,
З ячменем вусатим,
Із просом, із гречкою,
Із калиною-малиною,
Із чорною смородиною,
Із грушами, з яблучками,
Із усякою садовинкою,
Із квітами лазуровими,
Із травою-муравою!

Спасибі, Дажбоже,
Що з зимою попрощались,
Що Весни діждались!
Поможи, Дажбоже,
В добрий час почати
Весну прикликати!
Прийди, прийди, Весно,
Прийди, прийди, красна,
Принеси нам жита,
Принеси нам цвіту
В наші хороводи,
Щоб сплести віночок!
Іде Весна, їде
На золотім коні,

В золотім жупані,
Виїздить сохою,
Сиру Землю оре,
Сіє-боронує.
Везе, везе Весна,
Везе, везе красна
Ясні дні,
Часті дощі,
Зеленії трави,
Красні квіточки
Нам на віночки.

Веснянка

Весна доньку кличе,
Дай Дажбоже!
— Дай, донько, ключі
Одімкнуть Землицю,
Дай Дажбоже!
Одімкнуть Землицю,
Випустить травицю,
Дай Дажбоже!
На раннєє літо,
На буйнєє жито,
Дай Дажбоже!

Заклички птахів

Маленька пташка
Високо літала,
Дажбога питала:
— Віддай, Боже, ключі
Зимоньку заперти,
Літонько відперти!

Вилети, гулю, горою,
Винеси літо з собою.
Вилетіла гуля горою —
Винесла літо з собою.

Ой ти, Весно, ти Весна,
Ти чого до нас прийшла?
Паняночка відповідає:
Я прийшла до вас з теплом,
Із зеленим житечком.

Із краю кураю
Пташок викликаю:
– Летіть, жайворонки,
До нашої сторонки,
Спішіть, ластів'ята,
До нашої хати –
Весну зустрічати,
Зиму проводити!

– Ой ти, Соловейку, ти ранній пташку,
Ой чого так рано із Вир'їчка вийшов?
– Не сам же я вийшов, Дажбог мене вислав
З правої рученьки, і ключики видав,
З правої ручейки – Літо відмикати,
З лівої ручейки – Зиму замикати.
А ще по горах сніги лежали,
А по дорогах криги стояли.
А тії сніги ніжками потопчу,
А тії криги крильцями поб'ю,
І кубелечко я собі зів'ю,
І в кубелечці діток наведу.

– Ой ти, Жайворонку, ранній пташечку,
Чого так рано з Вирію летиш?
– Мене пташки з Вирію гонили:
– Лети, жайворонку, у свою сторонку,
Там тобі водиці по самі крильцята,
Там тобі горошку по самий дзьобочок,
Там тобі травиці по самі колінця.

На запалення вогнища

Ой ти, Сонечко праведне, засвіти, засвіти,
Землю-матінку пригорни, пригорни,
Весну-Ладу запали, запали,
Лихі сили віджени, віджени.

Вербиця

Не я б'ю – Верба б'є,
За тиждень Великдень!
Недалечко червоне яєчко.

Не я б'ю – Верба б'є,
За тиждень Великдень!
Не вмирай, не вмирай,
Великодня дожидай!
Не я б'ю – Верба б'є,
За тиждень Великдень!
Будь здоровий, як Вода,
Будь багатий, як Земля!

Будь великий, як Вербa,
А здоровий, як Вода,
А багатий, як Земля.

Та Вербице,
Пора тобі, Вербице, розвисься,
Та розвисься.
Розпустила гіллячко додолу,
Та додолу,
Та й на зеленій діброві,
На діброві,
Там, де соловейко гніздо в'є,
Та гніздо в'є,
А сивая зозуля переб'є,
Та переб'є.
Перебила зозуленька, перебила,

Перебила.
Із маленьким соловейком говорила,
Говорила.

До Ярила

До нас, Ярило, до нас!
Щоб було у нас гаразд!
І ти, Лада-Мати,
Просимо до хати!

Гей, Ярило! Гей! Бери ключі золотії,
Веди коня вороного, Вийзди у чисте поле
Одімкни сирую землю,
Пусти трави на всю Весну,
На всю Весну зеленую!
А на трави – пусти роси,
Пусти роси медянії!

Подай, Ярило, ключі і замки
Одімкни Красну Весну,
Красну Весну, Тепле Літечко,
Тепле літечко, спіле житечко!

Волочився Ярило по усьому світу,
Полю жито родив, людям діток плодив.
А де він ногою – там жито копою,
А де він походить – там колос уродить!

Слався, Ярило,
Щоб все добре родило!

Ярило Вишній у Сварзі Синій
На коні роз'їжджає, Природу пробуджає:
Поля зеленню вкриваються,
На деревах листя розпускається!
Сонце вже силу велику має,

Світ білий благословляє!
Слава Сонцю весняному –
Богу світлому Ярилу!

Дай, Дажбоже, Літо,
Вроди, Боже, жито!
Вроди, Боже, жито,
І густе, й велике,
Колосом колосисте,
Ядром Ядрянисте.

Топчу, топчу ряст, ряст,
Бог здоров'я дасть, дасть,
Іще буду топтати,
Щоб на той рік діждати!

Будь щаслива і гожа, як сонце,
Весела, як весна,
Робоча як бджола,
Багата, як земля!

Купальські

На Йвана Купала
Рано сонце грало –
На добрії роки,
На теплії роси,
На жито-пшеницю.

Се Бог Купало гряде на нас
І говорить нам,
Що повинні стати горді і чисті
Тілами і душами нашими. (ВК)
Тож очистимося Купальським вогнем!
Гей, громадо, розступись, хай ватра палає!
Хто очиститися хоче – крізь неї стрибає.

Жниварські та обжинкові

Дай нам, Дажбог!
Обжинків діждати.
Дай нам, Дажбог!
Щасливо зібрати,
Звести, змолотити,
Дажбога звеселити,
Й довгий вік прожити!

Дай, Боже, легко почати,
а ще легше дожати!

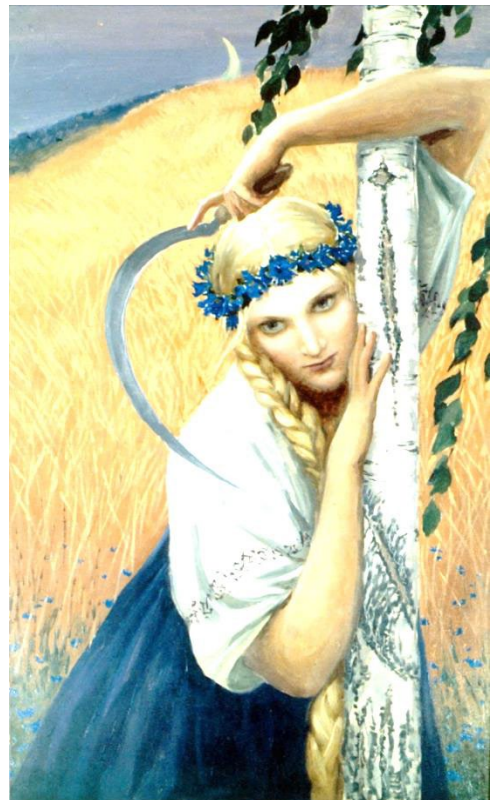
Дажбоже, як рай,
Твій урожай!
Ми є Твої внуки,
Благослови наші руки!
Скільки на небі зірочок,
Хай буде на полі копчок.
Благословляю вас,
У добрий час!

Дай, Дажбоже, цей добрий час,
На той год діждати,
Щоб ми були здорові та веселі,
А святее жито, щоб родило сито!

Хто орав – тому силку,
Хто сів – тому дві,
А хто жав – тому всі!
Дай, Дажбоже,
Щоб і на друге літо,
Було гарне жито!

Перед жнивами

Поможи, Боже, зжати жито,
пшеницю і всяку пашницю!

Костянтин Васильєв
"Жниця"

Після жнив

Спасибі Богу за допомогу!

Дай, Боже, діждати і на той рік жати!

До Нивки

Говорила Нивка,
Щоб не боліла спинка.
Ні спина, ні голова –
Щоб була ціле літо здорова!

Нивко, нивко,
віддай мені силку!
Я на тобі робила,
Всю силу лишила!

Велесова Борода

Сидить півень на копі,
Дивується бороді:
- Ой диво мені
Вашій бороді!
Що наша борода,

Не велика, не мала,
Не сива, не гніда,
Як у того Діда!

Сидить ведмідь на копі,
Дивується бороді.

– Ой диво мені
Об тій бороді!

Ой чия ж то борода
Красним шовком увита,
Сріблом-злотом улита?
Велесова борода
Красним шовком увита,
Сріблом-злотом улита!

Ось тобі, борода,
Хліб-сіль та вода!

Буде пшениця – на варениці,
Буде гречка – на пиріжечки,
Буде ячмінь – старим бабам на кисіль,
Парубкам – на пиво, а дівкам – на диво.
Радітимуть люди, що хліб їм буде!

Котився віночок з поля,
З поля на дорогу,
А з дороги на стодоли,
Зі стодоли до комори,
Із комори до світлиці
На пухкії паляниці!

Про Долю

Закликав Господь у віконько;
– Ой вийди, вийди, господареньку!
Господар вийшов, Богу ся вклонив:
– Щоб мені Господь доленьку дав!
– Обозрися, господареньку,
Чи світить зоря на подвіроньку?
– Вже вийшла та й засвітила,
Всю челядоньку розвеселила.
А за зоренькою доленька йде,
Стала вона ся допитувати:
– Для кого ви столи стелете?
– Ми тут, Доленько, трійцю робили.
Трійцю з вощеньку до Божого домоньку.
Взялася допитувати:
– Яку вам доленьку дати?
– Дай нам, Доленько, всім здоров'янько,
Бо підемо в багаті домоньки,
Понесемо трійцю з вощеньку,
Поставимо на престолоньку.
Трійця буде ся світити,
Ми ся будемо Богу молити.

Рано-раненько вийду я до річеньки, веретено в руки візьму, до Долі помолюсь. Матінко рідненька, захиснице миленька, дай мені долі, доброї волі. Нехай жінкою я буду коханою, господинею гарною, хай дітки здорові зростають, добро та щастя в сім'ю прибувають. Хай миленький мене любить, лише ніжно хай голубить. Буду я дружиною вірною, порадицею мудрою. Богам Рідним славу співаю, пожертву Долі у Вирій посилаю. Річенько-водиченько, віднеси веретено до Долі у світлицю, хай згадає мене дівицю, як буде долю виплітати, коханого на подвір'я моє зазивати. Слава Рідним Богам!

Калитянські

Як то було з початку світу,
Не було тоді неба, ні землі,
А лишень було синє море,
А на тім морі ой три дубочки,
А на тих дубочках три голубочки,
Три голубочки з неба зіслані,
З неба зіслані,
На Калиту прислані.
— Ой, Калита, Калита!
Із чого ж ти вилита?
— Ой я з жита сповита,
Ой я Сонцем налита!
Для красного цвіту
По білому світу!

Калита, Калита,
Солодка була!
Як ми її з'їли,
До Сонечка полетіли!

Калита, Калита,
На тебе надіємось
Хочемо долю свою знати
Просимо тебе допомагати!

У небо, наша Калита, у небо,
А ти, сонечко, підіймись
Та нас подивись.
Ми калиту чіпляємо.
На місяць поглядаємо,
Свою долю-радість закликаємо.

По вареничку взяли,
Долю там свою знайшли.
Вареники не прості,
Та не рівня Калиті.

*Дівчата сіють, обходячи навколо хати:
Андрію, Андрію,
На тобі коноплі сію,
Дай мені, Боже, знати,
З ким буду шлюб брати!*

Сонце до заходу, а конопельки до сходу.
Калитою радію, конопельки сію.
Пеленою волочу, бо заміж вийти хочу.
Дай, Доле, знати, з ким життя буду мати.

(Потім кожна дівчина набирає по жмені снігу, прибігає до хати, і коли сніг розтане, лічить насіння: якщо до пари – вийде заміж, а якщо непарна кількість – не вийде.)

ДЖЕРЕЛА

1. Афанасьев А.Н. Поэтические воззрения славян на природу: Опыт сравнительного изучения славянских преданий и верований в связи с мифическими сказаниями других родственных народов. В трех томах. – М.: Современный писатель, 1995.
2. Боги наші суть великі родичі. Образи Рідної Православної Віри/ Худ. С. Крижанівський, текст В. Куровський. – К., 7511.
3. Велесова Книга / Упор., перек., ком. С.Д. Пашник. – Запоріжжя: Руське Православне Коло, 7523 (2015). – 192 с.
4. Волховник рідновіра / Упор. О. Безверхий. – Вінниця: Духовне Правління Рідної Віри, 2000.
5. Гуменна Д. Минуле пливе в прийдешнє. – Нью-Йорк: УВАН у США, 1978. – 384 с.
6. Давидюк В.Ф. Первісна міфологія українського фольклору. – Луцьк: Волинська обл. друк., 2005. – 310 с.
7. Іларіон, митрополит. Дохристиянські вірування українського народу: Іст.-реліг. моногр. Видання друге. – К.: АТ "Обереги", 1994. - 424 с.
8. Золотослов. Поетичний космос Давньої Русі / Упор. М. Москаленка. – К.: Дніпро, 1988. – 296 с.
9. Килимник С. Український рік у народних звичаях в історичному освітленні. – Кн. I, II. – К.: Обереги, 1994.
10. Корнієнко Г. Замовляння // Родовід. – Ч.2. – 1991. – С. 8-13.
11. Літературознавчий словник-довідник / Р.Т.Гром'як, Ю.І.Ковалів та ін. – К.: Академія, 1997. – 752 с.
12. Лозко Г. Волховник. Правослов. – К.: Сварог, 2001. – 144 с.
13. Миколаїв М. Малий Требник РПВ. – К.: РВ РПВ, 7513. – 157 с.
14. Пашник С.Д. Руський Православний Календар. – Запоріжжя.: Руське Православне Коло, 7525 (2017). – 164 с.
15. Пістун Т.В. Рідні свята в Колі Сварожому: сценарії виховних заходів. – Тернопіль: Мандрівець, 2014. – 224 с.
16. Силенко Л. Мага Віра. – Канада, США: РУНВіра, 1979. – 1427 с.
17. Скуратівський В.Т. Святвечір: У 2-х кн. – К.: Перлина, 1994.
18. Українські замовляння / Упоряд. М.Н. Москаленко; Авт. передм. М.О. Новикова. – К.: Дніпро, 1993. – 309 с.
19. Українська минувшина: Ілюстрований етнографічний довідник / А.П. Пономарьов, Л.Ф. Артюх, Т.В. Косміна та ін. – К.: Либідь, 1993. – 256 с.

Використані молитви складені:

Ясною Яковенко, Родомислом Баганецьким, Ярославом Бабицем, Ярославом Свидранем, Марошею Лютицею, Світовитом Пашником, Вірою Коваль, Веледаром Судаковим, Ігорем і Оксаною Аркушами, Яромиром Січеславським.

Символ Віри

Вірю! В єдиного і багатопроявного Рода. Боги – це його породження.
Вірю! Світ поділяється на три виміри: Права - світ Божих законів, Ява - світ життя, Нава - світ потойбічний.
Вірю! Ми на землі є відображенням Роду небесного.
Вірю! Руський рід є могутнім і буде вічно жити.
Вірю! Наша сила в єдності нашого Роду.
Вірю! Наше минуле, сучасне і майбутнє поєднані в нашому Родові.
Вірю! Наша Земля нам дана Богом і вона для нас є святою.
Вірю! Святині нашої Землі єднають народ, бо там сила Богів Рідних.
Вірю! Рідна мова – це мова Богів.
Вірю! Родина – це чоловік, жінка і дитина, вони творять святу Трійцю нашого роду.
Вірю! Життя нам Богом дане, і маємо його прожити достойно згідно звичаїв наших Предків.
Вірю! Життя – це вічна боротьба, і Бог допомагає тому, хто бореться за своє життя.
Вірю! Душі праведників поєднуються з Богами.
Вірю! Воїн, що загинув на полі бою за свою Вітчизну, потрапить до небесного війська Перуна.
Вірю! Після смерті воскреснемо у наступних поколіннях.
Вірю! Допоміг своєму Роду – Рід допоміг мені.
Вірю! Спільними зусиллями ми допомагаємо кожному родовичу.
Вірю! Держава – це управління твоїм Родом.
Вірю! Захищаючи рідну Землю – я захищаю свою велику родину.